

கலப்பை

KALAPPAL - 67

களம் - 17

ஏர் - 3

தை - 2011

2.50

தமிழ் ஊக்குவிப்புப் போட்டி 2012
அவுஸ்திரேலியப் பட்டதாரிகள் தமிழர் சங்கம்
The Tamil Competition 2012
Australian Society of Graduate Tamils (ASoGT)

தமிழ் ஊக்குவிப்புப் போட்டிகள் - 2012

18 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அவுஸ்திரேலியாவின் நியூசவுத்வேல்ஸ், கன்பரா மாநிலங்களில் தமிழ் ஊக்குவிப்புப் போட்டிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. 10 வது ஆண்டிலிருந்து அவுஸ்திரேலிய பட்டதாரிகள் தமிழர் சங்கத்தின் தலைமையின் கீழ் ஊக்குவிப்புப் போட்டிகள் நடாத்தப்பட்டு வருகின்றன. இந்த வருடப் போட்டிகளுக்கான கருப்பொருள் "நம்பிக்கை என்பது வேண்டும்" என்பதாகும். தாயகங்களிலும் புலம் பெயர் தேசங்களிலும் எம்மவர் இன்னல்கள் நீங்க, நம்பிக்கை தரும் வகையில் புதியதோர் உலகம் செய்யவோண்டிய தேவை உள்ளது என்ற கருத்தை மையமாக வைத்தே இந்த ஆண்டிற்கான போட்டிகள் நடைபெறவுள்ளன.

தமிழ் ஊக்குவிப்புப் போட்டிகள் சம்பந்தமான முக்கிய திகதிகள்:

20 ஏப்பிரல் 2012 - போட்டி பற்றிய விபரக் கொத்து வெளியீடு
7 ஜூலை மாதம் 2012 - விண்ணப்ப முடிவு திகதி
12, 19, 26 ஆகஸ்ட் - நியூசவுத் வேல்ஸ் மாநிலப் போட்டிகள்
29 செப்டெம்பர் - சிட்னியில் தேசிய போட்டிகள் நடைபெறும்.
30 செப்டெம்பர் 2012 - சிட்னியில் பரிசளிப்பு விழா (சிட்னி + தேசிய போட்டிகள்)

COORDINATORS:

National Coordinator:

Mr. K. Narenthiranathan (02) 9683-1604 or 0402 026 922
Dr. M. Piraveenan (NSW) (02) 9642 4894 or 0420 627 162
Mrs. A. Yaso (VIC) (03) 9449-7887
Dr. K. Jeyasingham(ACT) (02) 6293-1469 or 0411 106 944
Mr. Raj Srithar (SA) (08) 8337 4706 or 0406 628 634
Dr. J. Senthilvasan (QLD) (07) 3300 0848 or 0401 370 572
Mr. A. Yogakumar (AUK) (649) 271-4508
Mr. M. Ramesh (WEL) (644) 568-4235

உள்ளே...

உழவன் உள்ளத்திலிருந்து -----	2
வரலெற்பு -----	4
உதிராத சருகுகள் -----	11
சிமுறு தமிழ் -----	12
கடெறுப்பு -----	13
கஞ்சுடன் கோழி -----	14
ஹூதர்கள் -----	15
உலகத் தமிழ் ஒருங்கிணைவாய் --	27
பயன் தரும் தகவல் -----	28
ஒன்றிய வாழ்வு -----	29
தமிழ் இனம் -----	33
கல்வித்தலை வளரக் காண்போம்	
வழிகள் -----	34
சிம்மா -----	36
வாசலுக்கு வந்த வகைறை -----	38
On Studying -----	42
சிட்னி மருகுகள் திருப்புகழ் I -----	46
தமிழ்த் தேசியமும் தனிநாயகம்	
சிடிக்களாரும் -----	47
சொந்தம் விட்டுப் போகாமா -----	51
வாசிப்புக் கலை -----	56

மனித மனத்தை உழுகின்ற
கலப்பை
உலகத் தமிழர்தம் உணர்வை
உயர்த்தி நிற்கும்

கலப்பை

அவுஸ்திரேலியப் பட்டதாரிகள்
தமிழர் சங்க ஆதரவில் வெளிவரும்
காலாண்டுச் சஞ்சிகை

தனிப்பிரதி : Aus. \$2.50
ஆண்டுச் சந்தா
உள்நாடு : Aus. \$10.00
வெளிநாடு : Aus. \$20.00

பிரசுரிக்கப்படாத படைப்புகளைத்
திரும்பப் பெற இயலாது.
ஆசிரியர் குழுவுடன்
தொடர்புகொள்ள.....

Tel : (612) 9758 7970

KALAPPAI

P.O. Box 4040,
Homebush, NSW 2140
AUSTRALIA

E-mail : kalappai@gmail.com
Internet : www.kalappai.org

இதழ் வடிவமைப்பு
மித்ரா ஆர்டல் & சிரியேஷன்ஸ்
☎ 91 - 44 - 2372 3182 / 2473 5314
E-mail : mithrabooks@gmail.com
www.mithra.co.in

உழவன் உள்ளத்திலிருந்து...

இணைய உலகம்...

தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியின் தாக்கம் இன்று ஒவ்வொருவரின் நாளாந்த வாழ்க்கை முறையினை நிர்ணயிக்கத் தொடங்கியிருக்கின்றது. ஆதிகால மனிதர்கள் என்பது தொழில்நுட்ப காலத்துக்கு, கணனிக் காலத்துக்கு முற்பட்ட மனிதர்களாக கணிக்கப்படும் காலமும் வெகு விரைவில் இல்லை.

வாசிப்பதால் மனிதன் பூரணமடைகின்றான் என்பது வழக்கு. இன்றும் எமது வாசிப்பு ஒரு முக்கியமான விடயமாகிவிட்டது. வாசிப்பின் ஊடகங்கள் பலவகை. பத்திரிகைகள், புத்தகங்கள், சஞ்சிகைகள் எனச் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். கலையின் வளர்ச்சி எழுத்தின் வளர்ச்சிதான்.

ஓலைகளில் எழுத்தாணி கொண்டு எழுதியது ஒரு காலம்.

இறகினால் கைகொண்டெழுதியது ஒரு காலம்.

பேனா கொண்டு எழுதியது பின் தட்டச்சியில் பதிவாகி, அச்சியந்திரம் ஏறி என எழுத்துக்கள் அரங்கேறிய கால மாற்றத்தில் எழுத்துருவங்கொண்டது எழுத்துக்கலை.

கணினியின் ஆதிக்கம் தலை தாக்கிய பொழுது எழுத்துக்களை இலகுவாக பதிவு செய்யும் ஊடகத் தொழில் நுட்பம் உதயமானது.

பல்வேறு மாற்றங்களைக் காணத் தயாராகியது எமது இயந்திர வாழ்க்கை, கடிதம் எழுதுதல் என்ற உணர்வுப் பரிமாற்றங்கள் இன்று அருகில் வருவதை நாம் காணக்கூடியதாய் இருந்தது.

அதற்கு வித்திட்டது (email) எனப்படுகின்ற மின்மடலின் உதயமாகும். மணித்துளிகளில் இந்த மின்மடல்கள் சென்றடைந்தன. SMS எனப்படுகின்ற குறுந் தகவல்கள் கைத்தொலைபேசிகளினூடக சென்றடையத் தொடங்கின.

இவ்வாறு இன்றைய தொழில் நுட்ப முயற்சிகளைப் பட்டியலிட்டுக் கொண்டே போகலாம்.

தகவல் தொடர்பு என்பது இன்று வீட்டுக்குள் நிகழும் ஒரு நிகழ்வாகி விட்டது. எனது கணினிகளே நூலகங்களாக மாறிவிட்டது. அறைக்குள்ளிருந்தபடி, வாகனங்களில் இருந்தபடி உலகத்தை அறியக் கூடியதாயிருக்கின்றது. எந்தவொரு செய்தியையும், தகவலையும், நிகழ்வையும் உடனுக்குடன் தெரிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

இணையத்தளங்களின் வருகையும், வலைப் பதிவுகளின் வளர்ச்சியும் அச்சிலேறும் ஆக்கங்களில் நாட்டமில்லாமல் போகும் அபாயத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. பல பத்திரிகைகள் தங்கள் வெளியீடுகளை இணையமையப்படுத்துவதைக் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது. புத்தகங்களும், சஞ்சிகைகளும் இன்று இணைய வடிவம் பெற்றிருக்கின்றன. அதை வாசிப்பதற்கு பல்வேறு மென்பொருட்கள் (Software) பாவனைக்கு வந்து விட்டன.

எமது சஞ்சிகையின் முயற்சிகள் தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கும். எமது பாதை விரிந்து கொண்டேயிருக்கும். இந்த மாற்றங்களுக்குள் நாமும் செல்லவேண்டிய கட்டாயம் உள்ளதா என்பது வாசகர்களின் கைகளில்தான் இருக்கின்றது.

வரவேற்பு

-சாயிசசி

அன்று மாலை வீட்டுக்கு வந்த சரவணன் தன் மனைவி மஹதியிடம் “நாங்கள் விரைவில் ஆஸ்திரேலியா போகின்றோம்” என்றான். அதைக் கேட்டு வியந்த மஹதி “அதெப்படி நாங்கள் இன்னும் விண்ணப்பிக்கவே இல்லையே!” என்றாள். சரவணனும் மஹதியும் கொழும்பில் ஒரு தனியார் நிறுவனத்தில் நல்ல பதவியில் இருந்தனர். அவர்களுக்குத் தர்ஷிகா என்ற ஐந்து வயது மகளும் இருந்தாள். அவர்களின் அண்மைக்காலக் கனவு ஆஸ்திரேலியா போய் அங்கு தம் மகளுக்குச் சிறந்த ஆங்கிலக் கல்வி அளிப்பது என்பதுதான். அதை அவர்கள் முடிவு செய்து சில காலமாகி விட்டது. முறைப்படி கல்வித் தகுதியின் அடிப்படையில் விண்ணப்பித்து அதற்கான குடிபுகல்வு அனுமதி பெறுவது என்பதுதான் அவர்களின்

ஆரம்பத் திட்டமாக இருந்தது. அதற்கான விண்ணப்பப் பத்திரத்தை எடுத்து அதில் கேட்கப்பட்ட தகுதிச் சான்றிதழ்கள், மற்றைய விவரங்கள் போன்றவற்றை ஒவ்வொன்றாகச் சேகரித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

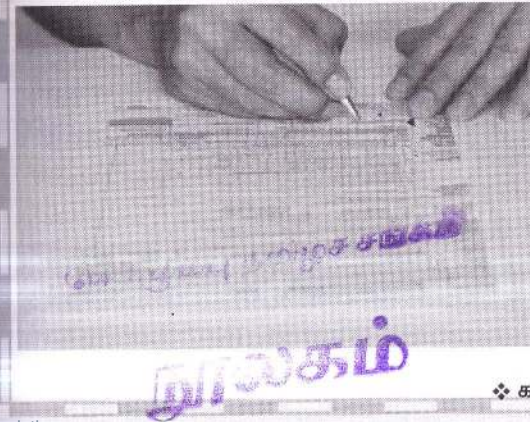
இருவரும் கொழும்பில் தான் பிறந்து வளர்ந்தனர். அவர்களது பிறப்புச் சான்றிதழ், கல்வித் தராதரங்கள் அனைத்தும் அவர்களின் கொழும்பு விலாசத்தைத்தான் காட்டியது. சரவணனுக்கும் மஹதிக்கும் இலங்கையின் வடக்கின் அமைதியற்ற நிலைப் பற்றிய எந்த விதமான அனுபவமும் இல்லை. அதிர்ஷ்டவசமாக இத்தனைக் காலமும் அவர்கள் எத்தகைய இன்னல்களையும் சந்திக்கவே இல்லை. இளமையில் அவர்களின் பெற்றோரின் சமயோசித புத்தியாலும், பின் அவர்களின் அதிர்ஷ்டம் காரண

மாகவும் மிகவும் வசதியான வாழ்வு வாழ்ந்தனர். தற்பொழுதும் இருவரின் சம்பளமுமே அவர்களின் மகிழ்வான வாழ்வுக்கு மிகவும் போதுமானதாக இருந்தது. ஆனால் அவர்களின் நண்பர்கள் பலர் பலவேறு விதமாக ஆஸ்திரேலியா சென்று அங்கு என்னவோ சொர்க்க போகத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பதாக இ-மெயில் கள் மூலம் அவ்வப்போது தொடர்புகொண்டு இவர்களின் ஆர்வத்தையும் தூண்டிவிட்டனர். ‘யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்’ என்பது போல நீங்களும் வந்தால் நல்ல வாழ்வு அமையும் எனத் தெரிவித்திருந்தனர். அவர்களின் வசதிகளை யாரும் நேரில் கண்டிலர். கண்டவர்களும் அது பற்றி யாருக்கும் விண்டிலர்.

அதனால் இவர்களையும் அந்தக் கனவு பற்றிக்கொண்டது. எவ்வளவு விரைவில் முடியுமோ

அவ்வளவு விரைவில் போக வேண்டுமென்பதில் தீர்மானமாக இருந்தனர். விண்ணப்பப் பத்திரம் ஓரளவு பூர்த்தியாகிவிட்டது. வேண்டிய சான்றிதழ்களும் தயாரிக்கப்பட்டுவிட்டது. இனிக் கொண்டு போய் ஆஸ்திரேலியத் தூதரகத்தில் சமர்ப்பிக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் அதற்கிடையில் சரவணன் தனது நண்பன் கணேஷுக்குத் துணையாகப் போனபோது அவனது அந்த ட்ராவல் ஏஜண்டைச் சந்தித்தான். அவர் கப்பல் அல்லது படகு மூலமாக ஆட்களைக் கடத்தி ஆஸ்திரேலியா நாட்டு நீர் எல்லைக்குள் விடுபவர். கப்பலில் ஏற்றுவது தான் அவர் பொறுப்பு; அதன் பின் நடப்பவை அனைத்திற்கும் கடவுள்தான் பொறுப்பு. அதைச் செலுத்தும் மாலுமிகூட எந்த விதமான பொறுப்பும் எடுக்க மாட்டார். ஏதாவது ஆபத்து எனத் தெரிந்தால் அந்தக் கப்பலில் இருந்து பாய்ந்து நீந்தி தன் உயிரைக் காத்துக் கொள்வார்.

அத்தகைய ஒரு வழியில் போவது பற்றி சரவணன் கூறியதும் மஹதி தயங்கினாள். பின் “அது பயம், குழந்தையையும்

கொண்டுபோக வேணும். கடலுக்குள் என்ன நடக்குமென்று தெரியாது. தேவையில்லாமல் ஆபத்தைத் தேட வேணும். அநியாயமான பணச் செலவு, எங்களின் குடிபுகல்வுக்கான விண்ணப்பம் ஓரளவு பூர்த்தியாகி விட்டதுதானே. அதைக் கொடுத்து நாங்கள் முறையாகப் போவோம்” என்றாள். சரவணனுக்குக் கோபம் வந்தது. “விண்ணப்பத்தை இனிக் கொடுத்து அதை அவர்கள் பரிசீலனை செய்து பதில் அனுப்ப எவ்வளவு காலமாகும். சிலர் வருடக் கணக்காகவும் காத்திருக்கிறார்கள். பிறகு போலிஸ் ரிப்போர்ட் அது இதென்று இன்னும் நாள் செல்லும். குறைந்தது இரண்டு மூன்று வருடமாகும். இதுவானால் பணத்தைக் கொடுத்ததும் அடுத்துப் போகும் கப்பலில் போய்விடலாம். அவரே வேண்டிய ஒழுங்குகள் எல்லாம் செய்வார். அகதியாகப் பதிவதற்கு வேண்டிய கிராம சேவகரின் சான்றிதழ் போன்றனவும் எடுத்துத் தருவதாகச் சொன்னார்” என்றாள்.

மஹதிக்கு அதற்கு மேல் எதுவும் சொல்ல முடியவில்லை. என்ன சொன்னாலும் அவன் கேட்கமாட்டான் என்பது புரிந்தது. நினைக்க நினைக்கப் பயங்கர

மாக இருந்தது. அவளுக்குத் தண்ணீர் என்றாலே பயம். அத்துடன் அண்மையிலும் ஒரு கப்பல் விபத்துக்குள்ளாகிப் பலர் இறந்து அவர்களுக்கு இறுதிச் சடங்குகள் செய்ததெல்லாம் டிவியில் பார்த்துப் பாவம் அவர்கள் எதற்கோ தப்பித் தம் வாழ்வின் விடியலைத் தேடி வந்து இப்பொழுது எல்லாமே அஸ்தமனமாகி விட்டதே என வருந்தினாள். அன்றே போனால் ஒழுங்காகப் போவது, இல்லாவிட்டால் இருப்பதைக் கொண்டு வாழ்வது எனத் தீர்மானித்திருந்தாள். அத்துடன் போனாலும் எத்தனை நாட்கள் அகதிகள் முகாமில் இருக்க வேண்டுமோ தெரியாது. படிப்பைக் கெடுத்துப் பிள்ளையைக் கொண்டு போய் அகதிகள் முகாமில் வைத்து அவள் மனநிலை பாதிக்கப்படலாம். அது மட்டுமா? பிறந்ததிலிருந்து கொழும்பிலேயே இருந்தவர்களுக்கு எந்தக் கிராமச் சேவகர் ‘அகதி’ என்று சான்றிதழ் தருவார். அப்படித் தந்தாலும் இந்த நாட்களில் இருக்கும் இன்டர்நெட் போன்ற வலைத்தள வசதிகள் மூலம் எங்கள் இ-மெயில் போன்றவற்றைச் சுலபமாகக் கண்டுபிடிக்கலாம். அவையே

நாங்கள் யார் என்பதைச் சுலபமாகக் காட்டிக் கொடுத்துவிடுமே இதையெல்லாம் எப்படி அவனுக்குப் புரிய வைப்பதெனத் தெரியாமல் தவித்தாள்.

மஹதி தன் அடுத்த அஸ்திரமாக “அவ்வளவு பணத்துக்கு எங்கே போவது சரவணன்?” எனக் கேட்டாள். அதற்கும் அவன் பதில் ஆயத்தமாக வைத்திருந்தான். “அது எங்களின் இந்த வீட்டை வங்கியில் ஈடு வைத்துப் பணமெடுக்கலாம் என்று அந்தத் தரகர் சொன்னார். நானும் வங்கியில் போய் அவர்களுடன் பேசி ஆவன செய்து விட்டேன். வீட்டு உறுதியைக் கொண்டு போய்க் கொடுத்தால் இரண்டு மூன்று நாடுகளில் பணம் தருவார்களாம்” என்றான்.

எல்லாவற்றிற்கும் அவன் ஆயத்தமாகப் பதில் வைத்திருந்த போது, ‘கெடுவான் கேடு நினைப்பான்’ என்ற பழமொழி தான் அவளுக்கு நினைவில் வந்தது. அத்துடன் என்னிடம் ஒரு வார்த்தை கூறாமல் இத்தனையும் செய்திருக்கிறான். இதெல்லாம் ஒரு நாளில் செய்ய முடியாதே. நான் என்ன இவர் அடிமையா? எங்கப்பா எனக்குத் தந்த வீட்டை அடமானம் வைத்துக் கடலுக்குள் கொண்டு போய்க் கொட்டுவதா?

நல்ல விஷயத்திற்கென்றாலும் பரவாயில்லை. வாழ்வா! சாவா! என்ற ஒன்றை விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டுமா! என நினைத்து முணுக் என்று கோபம் தலைக்கேறியது. எதுவுமே பேசாமல் மகள் “அம்மா” என்று கூப்பிட அவளிடம் போய் அப்படியே படுத்துவிட்டாள்.

ஆனால் மறு நாள் காலையில் அவன் அழுங்குப் பிடியாக “இன்று வங்கியில் வீட்டுப் பத்திரம் கொடுக்க வேண்டும், அதை எடுத்துத் தா” எனக் கேட்டான். மஹதி இரவு முழுக்க யோசித்துத் தன் முடிவில் உறுதியாக இருந்தாள். “நீங்கள் சொல்லும் இந்த வழி ஆபத்தானது. நானும் பிள்ளையும் இந்த வழியில் வரவில்லை. முறையாக விண்ணப்பித்துப் போக முயற்சிப் போம். கிடைக்காவிட்டால் இப்பொழுது என்ன தலைமுழ்கி விட்டது? இப்படியே இருப்போம். உங்களுக்கு இந்த வழி பிடித்திருந்தால் நீங்கள் போகலாம். வீட்டுப் பத்திரம் நான் தர மாட்டேன். அது என் அப்பா கஷ்டப்பட்டு உழைத்த பணத்தில் கட்டியது. அதைக் கொண்டு போய்க் கடலில் கரைத்து ஆபத்தையும் விலைக்கு வாங்க நான் ஆயத்தமாக இல்லை”

எனக் சபிஷ்டு வேலைக்குப் போய்விட்டான்.

சரவணனுக்கு வந்த கோபத்தில் அவன் அருகில் நின்றுருந்தால் அவன் கழுத்தை நெறித்திருப்பான். இப்பொழுது பணத்திற்கு என்ன செய்வதெனத் தெரியாது தவித்தான். எப்படியாவது பணம் புரட்டிப் போக வேண்டுமெனத் தன் நண்பர்கள் சிலரிடம் கடன் கேட்டான். போனதும் வேலை கிடைத்துவிடும் கடனை அடைத்துவிடலாம் எனப் பகல் கனவு கண்டான். ஆனால் அவனது நல்ல நண்பர்கள் தங்களிடம் அவ்வளவு பண மில்லை என்றதுடன், உனக்கு ஏன் இந்த வேலை என மஹதி போலவே கேட்டனர். அத்துடன் “கணேஷ் விஷயம் வேறு. அவன் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து சில வருடங்களுக்கு முன் தான் கொழும்பு வந்தான். வன்னியில் அகதிகள் முகாமிலும் இருந்திருக்கிறானாம். அவனுக்குப் பணம் கனடா, ஜெர்மனி என்று வெளிநாடுகளிலிருந்து அவன் சகோதரர்கள் அனுப்புகின்றார்கள். அதனால் அவன் வந்தால் வரட்டும் போனால் போகட்டும் என இதில் இறங்கியிருக்கிறான். அத்துடன் அவனுக்கு உன்னைப் போல் கல்வித் தகுதிகள் இல்லை.

இப்படி ஏதாவது வழியில்தான் போக வேணும். உனக்கென்ன கொடுத்த விண்ணப்பத்திற்கு ஒரு முடிவு வரும்தானே? அதுவரை பொறுமையாக இரு” எனக் கண்டித்தனர்.

சரவணன் வேறு வழி தெரியாமல் தன் ஏமாற்றத்தை வீட்டில் மனைவியிடம் காட்டினான். மஹதிக்கு அது சிறிது கவலையாக இருந்தாலும் கவனிக்காதது மாதிரி விட்டு விட்டான். ஆனால் இந்த ஏமாற்றத்தால் அவன் வேறு கெட்ட பழக்கங்களுக்கு ஆளாகலாம் எனவும் பயந்தான். அதனால், ஆஸ்திரேலிய குடிபுகுதலுக்கான தமது விண்ணப்பத்தை அவசரமாகப் பூர்த்தி செய்து, வேண்டிய ஆதாரங்களுடன் தூதரகத்தில் சமர்ப்பித்தான்.

அந்தச் சமயத்தில் ஒரு நாள் வீட்டுக்கு வந்த மஹதியின் தந்தை சரவணனின் போக்கைக் கவனித்துவிட்டு மறுநாள் அவளிடம் போனில் காரணம் கேட்டார். விபரம் சொன்னதும் அவரும் அதிர்ந்தார். “ஏன் இவருக்கு இப்படி ஒரு நினைப்பு வந்தது? ஏன் அகதியாகப் போய் அலைய வேணும். தற்காலிகக் குடியுரிமையை முறைப்படி பெற்றுக்கொண்டு

நேராக போய் இறங்கலாமே”! என அங்கலாய்த்தார். “நீங்கள் ஒன்றும் கவலைப்பட வேண்டாம் எல்லாம் சரிவரும் நான் விண்ணப்பம் கொடுத்து விட்டேன். ஒரு மாதத்தில் பதில் சொல்வதாகச் சொல்லி இருக்கின்றார்கள். எங்கள் கல்வித் தராதரத்திற்கு அங்கு இடம் இருந்தால் உடனே கிடைக்கும்” எனச் சொன்னார்கள். பார்க்கலாம் எனச் சொன்னார்.

“அது எல்லாம் சரிவரும். முருகன் பார்த்துக் கொள்வான்” என்று சொன்னவர், இந்த ஆள் கடத்தல் வழியாகக் கப்பலில் போவதை அங்குள்ள எங்கடை ஆட்களும் தான் சொல்லிக் கொடுக்கினம். மற்றது வெளிநாடுகளிலிருந்து பணமும் அனுப்பிப் போக வைக்கிறார்கள். அகதிகள் முகாமிலிருந்து போகின்றவர்களும் இப்படிப் போவது வீண் செலவுதானே. அந்த நாளில் இனக்கலவரத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்களில் தகுதியானவர்களை ஆஸ்திரேலியா பிரயாண வசதி முதல் கொண்டு எல்லாம் கொடுத்து மிகுந்த மரியாதையுடன் வரவேற்றார்கள். இப்பொழுதும் அந்த மாதிரி விண்ணப்பிக்காமல் வீணாகப் பணத்தைக் கொடுத்து ஆபத்தையும் அல்லவா விலைக்கு வாங்குகின்றார்கள்.

போனாலும் அகதிகள் முகாமில் எத்தனை மாதங்கள் இருக்க வேண்டி வருமோ தெரியாதென்று அங்குள்ள எனது நண்பர் ஒருவர் சொன்னார். அப்படியானால் உங்கள் வேலை அனுபவத்தில் ஒரு தடங்கல் வரும். அது உங்கள் முன்னேற்றத்தைப் பாதிக்கும். தர்ஷியின் படிப்பெல்லாம் பாதிக்கப்படும். மற்றது, அப்படியான அகதிகள் முகாம்களில் இருப்பது கஷ்டமாக இருக்கும். பிள்ளை பாவம் கஷ்டப்பட்டுப் போவான். நோய் நொடி வரப்பார்க்கும். உனக்குச் சிறு வயதிலிருந்தே தண்ணீருக்குப் பயம். ஒரு தடவை கதிர்காமம் போய் மாணிக்க கங்கையில் கால்வைக்க மாட்டேன் என்று அமுது அடம் பிடித்தாய். இப்போ உங்களுக்கு என்ன குறை. இருப்பதைக் கொண்டு திருப்தியடையாமல் ஏன் இந்தப் பேராசை. நான் உங்களை வெளிநாடு போக வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் எங்காவது வேலை எடுத்துக் கொண்டு போகலாம். அல்லது முறையாக எல்லாம் சரி வந்தபின் போகலாம். அவசரப்பட்டு அங்க போய் வேலையும் இல்லாமல் அகதிகள் முகாமில் இருப்பதை விடப் பிறந்த நாட்டில் இருப்பது

உதிராத சருகுகள்

தாயின் மடிக்குச் சமமல்லவா? என்றார்.

மஹதி அனைத்தையும் கேட்டுத் தந்தைக்கு நன்றி சொன்னாள். ஆனால் இதையெல்லாம் அவள் கணவனிடம் யார் போய்ச் சொல்வது? சொன்னாலும் தான் பிடித்த முயலுக்கு மூன்று கால்கள் என்றுதான் நிற்பான். பேசி வீணாகக் குடும்பத்தில் விரிசலை அதிகப்படுத்துவதைவிட மௌனமே சிறந்த மருந்து என நினைத்து எதிர்ப்பேச்சுப் பேசாமல் அவன் போக்கிலேயே விட்டாள். அவ்வப்போது அவனது குத்தல் பேச்சுக்களையும், மெத்தனமான போக்கையும் கவனிக்காமல் இருந்தாள். அவற்றிற்காக வருந்துவதாலோ எதிர்வாதம் செய்வதாலோ பயன் இல்லை என உணர்ந்தாள். அன்பே தெய்வம் என அவள் சிறு வயதிலிருந்து கடைப்பிடித்த அந்தத் தாரக மந்திரத்தை தனக்குள் இறுகப் பற்றி கொண்டாள்.

ஆனால் அவள் வணங்கும் தெய்வம் அவளை அதிக காலம் சோதனைக்கு உள்ளாக்கவில்லை. தூதரகத்தில் கூறியது போல ஒரு மாதத்திலேயே வேறு சில தகவல்கள் கேட்டுக் கடிதம் வந்தது. மஹதி தானாகவே

அவற்றைச் சேகரித்துக் கொடுத்தாள். அதன்பின் எந்த தகவலும் இல்லை. சுமார் மூன்று மாதங்களாகிவிட்டது. அன்று அலுவலகத்திலிருந்து வந்த சரவணன், “கணேஷ் இன்று கப்பலில் போகிறான். நாங்களும் அதில் போயிருக்க வேணும், எல்லாம் உன் பயம்” எனக் கோபமாகச் சொன்னான். மஹதி தனக்குள் ‘இப்ப தானா?’ என நினைத்துக் கொண்டாள். வேறு எதுவுமே பேசவில்லை.

அதற்குச் சில நாட்களின் பின் அவர்களுக்கு மருத்துவப் பரீட்சைகான கடிதம் வந்தது. அன்றுதான் சரவணனின் முகத்தில் பல மாதங்களுக்குப் பின் மஹதி சிறு புன்னகையைக் கண்டாள். “மெடிக்கல் வந்தால் கிடைத்த மாதிரித் தானாம்” என மனைவியிடம் சிறிது மகிழ்வுடன் கூறினான். மஹதி தந்தையிடம் கூறியபோது “கடவுள் கைவிட மாட்டார். எல்லாம் சரிவரும் ஒன்றுக்கும் கவலைப்படாதே” என்றார்.

(தொடரும்)

காவோலை காற்றாட விழத்தான் செய்யும் குருத்தோலை சிரிப்பதுதான் வேதனை - தம் பெற்றோரே பிள்ளைகட்குப் பாரமானால் காக்கையும் அடைகாக்க மறக்கலாமப்பா! கூடிக் குலாவத் தெரிந்த குயில்களுக்குக் கூடு கட்டத் தெரிவதில்லை - இறக்கை முளைக்கும் வரைதான் பந்தம் பாசமெனில் பரத்தையின் குறியிலும் தப்பு இல்லையப்பா! வயோதிபர் இல்லமே இறுதித் தஞ்சமெனில் கபோதியின் கதிதான் நினைவுவரும் - மறதியில் அடிக்கடி பதற்றமும் பிதற்றலும் ஏற்படும்தான் படிப்படி குணத்திலும் மாற்றம் காணும்பா! வாழ்க்கைத் துணையை இழந்தவர்க்குத் தனிமை வெறுமையைக் கொடுத்துவிடும் - சுய மதிப்பும் மரியாதையும் பறிக்கப்பட்டால் இருந்தென்ன இறந்தென்ன என்றாகும்பா! கறவைப் பசுவின் கடைசிக் காலம் கசாப்புக் கடை என்பது தெரியும்பா - மன வேதனையென்னும் சோதனைப்புயலால் அந்தோ வயதானவர் உதிரும் சருகுகள் பரிதாபம்!

தந்தையா குமாரசாமி
(நல்லைக்குமரன்)

அமுது தமிழீழ்

அமுதுத் தமிழை அள்ளி
நாங்கள் பருகப் போகிறோம்
ஆசைத் தமிழில் பாட்டுப் பாடி
அசத்தப் போகிறோம்

(அமுது)

முத்தமிழில் உள்ள சுவைகள் - எல்லாம்
முகரப் போகிறோம்
முடிந்தவரைக்கும் அனைவருக்கும்
சுறப் போகிறோம்

(அமுது)

பத்துப் பாட்டு எட்டுத்தொகையும்
கற்கப் போகிறோம்
கங்காரு நாட்டிலையும்
கன்னித் தமிழை வளர்க்கப் போகிறோம்

(அமுது)

இன்பத் தமிழைத் துணைக்கு நாங்கள்
எழுதிக் கேட்கிறோம்
இசையைக் கூட்டிக் காற்றில் மிதக்க
இணைந்து படிக்கின்றோம்

(கலப்பை)

கட்டெறும்பு

கட்டெறும்பு ஊருது
காலில் கடிக்கப் பார்க்குது
இனிப்புத் துண்டு எதனையோ
இழுத்துக் கொண்டு போகுது

(கட்டெறும்பு)

வரிசை வரிசையாகவோ
வழியில் நடந்து போகுது
எறும்பு ஊர்ந்த கற்களும்
எளிதில் குழியாகுது

(கட்டெறும்பு)

இனியும் தூங்கும் மனிதனும்
சொத்து சேர்த்து வைக்கணும்
எறும்பு போல அனைவரும்
எளிதாய் வாழ்வைக் கழிக்கலாம்

(கட்டெறும்பு)

ஆவூரான்

குஞ்சுடன் கோழி

வீட்டு மூலையில் கோழி
விளையாடித் திரியுது குஞ்சுகள்
பஞ்சுபோல் குஞ்சு எல்லாம்
பார்க்க அழகாய் இருக்குது (வீட்டு மூலையில்)

வட்டம் வட்டமாய்ப் பருந்து ஒன்று
பறந்து பறந்து பார்க்குது
குஞ்சைக் காக்கத் தாய்க் கோழியும்
குதித்துக் குதித்துத் தாவுது (வீட்டு மூலையில்)

கொக்கரித்துக் கொக்கரித்து
பருந்தைத் தாக்கிக் கலைக்குது
சுட்டிக் குஞ்சு எல்லாம்
தாய்க் கோழிச் சிறகில் ஒழிக்குது (வீட்டு மூலையில்)

(ஊல்பை)

தூதர்கள்

-1-

டிஸ்கோ பண்டா, பேர்
ளின் சுரங்கவண்டி நிலைய
வாங்குகொன்றில் அமர்ந்திருந்
தான்.

அவன் அருகில் நிறை
வெறியில் சில்வா!

டிஸ்கோ பண்டாவின்
வாயிலிருந்தும் அலக்ககோல்
நெடி வீசியது.

அவன் போதையில் தடு
மாறவில்லை. நிதானமாகவே
புகையை உள்ளுக்கு இழுத்து
வளையம் வளையமாக
வெளியே ஊதிக் கொண்டிருந்
தான். அவர்கள் இருவரதும்
வாழ்க்கைத் தடம்மாறி, தள்ளாட்
டத்துடன் உருண்டு
கொண்டிருப்பதை
அவர்களுடைய
தோற்றங்கள் வெளிப்
படுத்தின. இருவரும்
ஒரு காலத்தில்
என்னுடன் படித்த
கலாசாலை மாணவர்
கள்.

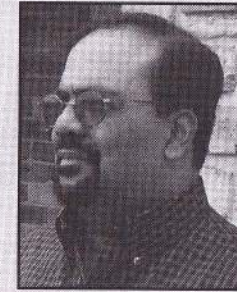
-2-

ஜேர்மனியில் படித்த
காலத்திலே டிஸ்கோ பண்டா
எனக்கு அறிமுகமானான்.

ஜேர்மனி, கிழக்கும் மேற்கு
மாக இரண்டு நாடுகளாகப்
பிரிந்திருந்த காலத்தில் இது
நடந்தது. பண்டா அப்போது
கிழக்கு ஜேர்மன் பல்கலைக்
கழகத்தில் பொறியியல் துறை
யில் பட்டப்படிப்பு படித்துக்
கொண்டிருந்தான்.

இடையில் ஒரு வரலாற்றுக்
குறிப்பு!

1949 ஓக்டோபர் மாதம்
ஏழாம் திகதி தொடக்கம், 1989
நவம்பர் மாதம் ஒன்பதாம்
திகதிவரை நாலு
தசாப்தங்கள் ஜேர்ம
னியின் கிழக்குப்பகுதி,
கம்யூனிச ஆட்சியின்
கீழ், ஜேர்மன் ஜன
நாயகக் குடியரசு
என்ற பெயருடன்
விளங்கிற்று. அந்தக்
காலங்களில், வளர்முக

-ஆசி கந்தராஜா

நாடுகளிலுள்ள கம்யூனிசக் கட்சிகள், தங்கள் ஆதரவாளர்களின் பிள்ளைகளுக்குப் புலமைப் பரிசுகள் வழங்கி கம்யூனிச நாடுகளுக்கு அனுப்பிவைத்தன.

இந்தவகையில் கிழக்கு ஜேர்மனிக்கு வந்து சேர்ந்தவன் தான் பண்டா. கிராமத்து விவசாயியான அவனுடைய மாமா கம்யூனிசக் கட்சியின் தீவிர அங்கத்தவர். அவருக்குக் கட்சியில் இருந்த செல்வாக்கு காரணமாகவே பண்டாவுக்கு கிழக்கு ஜேர்மனி வரும் அதிர்ஷ்டம் வாய்ந்தது. மாமாவுக்கு ஒரு அழகான பெண் இருப்பதாகவும், அவளையே படிப்புமுடிய கல்யாணம் செய்து கொண்டு இனிதே வாழப்போவதாகவும் பண்டா வந்த புதிதில் இலங்கை மாணவர்கள் மத்தியில் சொல்லித்திரிந்தான்.

பண்டா மகியங்கனைக் காட்டின் அயலிலுள்ள சிங்களக் கிராமத்தில் பிறந்து வளர்ந்தவன். ஆங்கில மொழி அறிவு குறைவு. ஜேர்மனிக்கு விமானம் ஏறுவதற்குத்தான் அவன் முதன் முதலிலே கொழும்பு வந்தவன் எனச் சில்வா எப்போதும் அவனுக்குப் பழிப்புக்காட்டுவான். பண்டா அதனைப் பொருட்படுத்தாதிடவில்லை.

ஜேர்மனியில் ஆங்கில மொழி ஒரு செல்லாக் காசு.

சகல அலுவல்களும் அங்கு ஜேர்மன் மொழியில்தான். படிக்க வரும் மாணவர்களுக்கு ஒரு வருடம் தீவிர ஜேர்மன் மொழிப்பயிற்சி தரப்படும். அதன்பின் அவர்கள் பல்கலைக் கழகத்தில் ஜேர்மன் மொழியிலேயே கல்வி கற்கவேண்டும். தண்ணீரில் குதித்தால்தான் நீந்தப் பழகலாம் என்பார்களே. இதை மொழிப்பயிற்சியில் அவர்கள் கடைப்பிடித்தார்கள்.

ஜேர்மனிக்கு பண்டா வந்த அதே மாணவர் குழுவில் வந்தவன்தான் சில்வா. அவனுக்கு, தான் கொழும்பு 'கறுவாத்தோட்டத்தான்' என்கிற கெறு. அந்தப்பகுதியில் பரம்பரை பரம்பரையாக பணக்காரர்களே வாழ்ந்தார்கள். அவனுடைய தந்தைக்குப் பணத்தினாலே சம்பாதிக்க முடிந்த அரசியல் தொடர்பும் இருந்தது. இதனால், கொழுத்த வருவாய்தரும் அரசு கூட்டுத்தாபனம் ஒன்றின் சகல அதிகாரங்களும் கொண்ட பொது முகாமையாளராகப் பவனிவந்தார்.

சில்வாவின் தகப்பனுக்கு கிழக்கு ஜேர்மன் தூதுவருடன் இருந்த நட்பால், நேரடியாகப் புலமைப்பரிசில் பெற்று பல்கலைக்கழகத்துக்குப் படிக்க வந்தான் சில்வா. அவன் மேட்டுக்குடிச் சிங்களவனின் கொழுப்புடன் வளர்ந்தவன்.

ஜேர்மனிக்கு வந்த பின்னரும் சிறிது காலம், அந்தக் கொழுப்புக் கரையாத மிடுக்குடன் வாழ்ந்தான்.

உண்மையைச் சொன்னால், பண்டாவின் நெற்றியில் கிராமத்தான் என்று எழுதி ஒட்டியதுபோலவே தோன்றினான். சக சிங்கள மாணவர்களுக்கு அவனுடைய கிராமியத்தை கேலி செய்வது இன்பமான பொழுது போக்காக இருந்தது. அவனுக்கு முன்னாலேயே அவனை மையமாக வைத்துப் பல மோசமான மோடிக் கதைகள் புனைந்து பரிசுசிப்பார்கள். அதிக காலம் இந்த நிலைமையை நீடிக்க பண்டா விட்டுவிடவில்லை.

தோல்வியை ஒப்புக் கொள்ளாத கிராமத்துப் போராளி அவன். இந்தக் கேலிகளை ஒரு சவாலாக ஏற்று, கிராமத்தானிடம் இயல்பாக உள்ள ரோச உணர்ச்சியுடன் ஜேர்மன் மொழியை வசப்படுத்தி விறுவிறுவென முன்னேறினான்.

அந்தக் காலங்களில் அங்குள்ள பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் அதற்கான விடுதியில்தான் தங்க வேண்டும். பெண்கள் ஆண்கள் அனைவருக்கும் ஒரே விடுதிதான். விடுதி அறைகள் புறாக்கூடு

போன்று சிறியவை. மேலும் கீழுமாக இரட்டைத் தட்டுக் கட்டில் போட்டிருப்பார்கள். அறையில் வெளிநாட்டு மாணவன் தங்கியிருந்தால், அவனுடன் ஜேர்மன் மாணவன் ஒருவனை இணைத்திருப்பார்கள். அந்த வகையில் பண்டாவின் அறையிலே எரிக் குடியிருந்தான்.

அறையில் வசிக்கும் சகா பெரும்பாலும் கொம்யூனிச கொள்கையில் பிடிப்புள்ளவனாக இருப்பான். இது ஒரு வகையில் மூளைச்சலவை செய்யும் தந்திரம் அல்லது கண்காணிப்பு நடவடிக்கை என்று அந்நிய மாணாக்கர்களுக்குக்கவும் செய்தார்கள்.

எது எப்படியிருந்தாலும், பல்கலைக்கழக விடுதிகளில், கேளிக்கைகளுக்கு குறையிருக்கவில்லை. புதன், வெள்ளி, சனிக், கிழமைகளில் இரவிரவாக விடுதியின் மேல்மாடி கிளப்பில் 'டிஸ்கோ' நடைபெறும்.

இந்த மூன்று நாட்களையும் பண்டா தவறவிடுவதில்லை. தன் கௌரவத்தை நிலைநாட்டிக் கொள்ள டிஸ்கோ நிகழ்ச்சிகளை அவன் மகா கெட்டித்தனமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டான். முயற்சி பயன் தந்தது. அவனது பெயருடன் 'டிஸ்கோ' ஒட்டிக் கொண்டு நாளடைவில் அவனது

பெயர் டிஸ்கோ பண்டா எனப் பிரபலமடையலாயிற்று.

கிராமத்தில் பண்டா கண்டிய நடனத்தை முறைப்படி பயின்றவன். கொண்டாட்ட நாட்களிலே போர்த்துக்கேயர் ஆட்சியின் சின்னமாகச் சிங்கள வருடன் ஒட்டிக் கொண்ட 'பைலா' ஆட்டங்களிலும் சிரத்தையுடன் கலந்து கொள்பவன். இவை கைகொடுக்கவே, மேல் நாட்டு டிஸ்கோ நடனங்களைச் சிரமமின்றி பழகி ஒரு வருடத்துக்குள் சிறந்த ஆட்டக்காரன் எனப் புகழும் பெற்றான்.

ஜேர்மன் பல்கலைக்கழகப் பெண்களும் இவனுடன் போட்டி போட்டுக் கொண்டு ஆடத் தொடங்கவே, ஜேர்மன் மாணாக்கரிடையே பண்டா மிகவும் பிரபல்யமாகிவிட்டான். அவனைக் கேலி செய்த சிங்கள சகாக்கள் இதைக்கண்டு வாயைப் பிளந்து வீணீர் வடிக்காத குறைதான்.

பல்கலைக்கழகத்தின் இரண்டாம் ஆண்டு முடிவில் டிஸ்கோ பண்டா பட்டிக் காட்டுச் சிங்களவனல்ல. அவன் ஒரு 'மொடோன்' சிறீலங்கன்!

அவனது ஆங்கில மொழி அறிவின்மை, ஜேர்மன் மொழி பயில்வதற்கு வசதிசெய்திருக்கலாம். ஒரு குழந்தை தாய்

மொழியை எப்படி நேரடியாகக் கற்கிறதோ அதே போல பண்டாவும் ஜேர்மன் மொழி பயின்று ஒறிஜினல் ஜேர்மன் காரன்போல் பேசினான். ஜேர்மன் மொழியிலேயே பண்டா சிந்திக்கத் துவங்கியது, பல்கலைக்கழக படிப்பில் முன்னிலைக்கு வருவதை இலகு வாக்கியிருக்கலாம்.

ஆரம்ப நாட்களிலே பண்டாவைக் கேலி செய்த சகாக்கள் 'அப்பே சகோதரய' என இப்போது பல்யமாகப் பழக ஆரம்பித்தார்கள். சில்வா அவனுடன் வலிந்து நட்பு பாராட்டத் துவங்கிய காலத்திலே, பண்டாவின் உதட்டில் ஓர் அர்த்தமுள்ள புன்னகை முகிழ்ந்து மறைவதை

நான் அவதானித்திக்கத் தவறவில்லை.

கொம்யூனிச ஆட்சியில் ஆடம்பரப் பொருள்களை 'முதலாளித்துவச் சீரழிவு' என்று ஒதுக்கும் மனோநிலை வளர்க்கப்பட்டது. அத்தியாவசியப் பொருள்கள் கிடைப்பதில் மட்டும் மனித மனம் திருப்திப் படுகிறதா?

மேற்கு ஜேர்மனியில் அமோகமாக உலவிய ஆடம்பரப் பொருள்களை ஏன் கிழக்கு ஜேர்மன் மக்கள் இழக்க வேண்டும் என்கிற ஆதங்கம் காலப்போக்கிலே அதிவளர்ச்சி காணலாயிற்று.

கிழக்கு ஜேர்மன் மக்கள் மேற்கு ஜேர்மனிக்குச் செல்லுதல் மிகவும் சிரமமாக்கப்பட்ட நிலையிலும் வெளிநாட்டு மாணாக்கர்கள், அங்குத் தங்கு தடையின்றிச் சென்று வந்தார்கள். இது சர்வதேச சமூகத்தில் நல்லபிப்ராயம் சம்பாதிக்கும் உத்தியே. இதனைப் பயன்படுத்தி வெளிநாட்டு மாணாக்கர் மேற்கு ஜேர்மனி சென்று ஆடம்பரப் பொருள்களை கிழக்கு ஜேர்மனிக்குக் கொண்டு வந்து சேர்ந்தார்கள்.

கிழக்கு ஜேர்மன் பணம் மேற்கு ஜேர்மனியில் செல்லாது, ஆனால் சில்வாவுக்கோ, கிடைக்கும் புலமைப்பரிசில் பணத்

துக்கு மேலதிகமாக அவனது தந்தை இலங்கையில் இருந்து அமெரிக்க டொலர்களை கிரமமாக அனுப்பி வந்தார். இதனால் அவன் ஒரு கொம்யூனிச நாட்டில், முதலாளி என்ற திமிருடன் வாழ முடிந்தது.

குடும்பத்தின் பரம்பரைச் செல்வாக்கில் சில்வா மேல்தட்டு வாழ்க்கையைச் சுகித்தவன். தனித்திறமை எதுவுமில்லை. ஜேர்மன் மொழியின் கடினமான இலக்கணத்தையும் அவனால் கிரகித்துக்கொள்ள இயலவில்லை. மொழிச் சிக்கலினால் சில்வாவின் பல்கலைக்கழகப் படிப்பும் சில்லெடுப்பாக மாறத் துவங்கியது.

ஜேர்மன் இளம் பெண்களுடன் பண்டாவுக்கு இருக்கும் செல்வாக்கைத் தனக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்த விரும்பிய சில்வா, இப்பொழுது பண்டா எதைச் சொன்னாலும் கேட்கும் நிலமைக்கு மாறிவிட்டான். இதெல்லாம் சகஜம் 'மச்சாங்' என்பது சில்வாவின் சமாதானமாக அமைந்தது. இருவரும் அடிக்கடி மேற்கு ஜேர்மனி சென்று அமெரிக்க டொலரில் ஆடம்பரப் பொருள்களை வாங்கிவரத் துவங்கினார்கள்.

பண்டா கொண்டுவரும் ஆடம்பரப்பொருள்கள், அவனது டிஸ்கோ ஆட்டம், ஜேர்மன்

மொழிப் புலமை எல்லாம் ஜேர்மன் நாட்டின் வெள்ளைக் காரக் 'குட்டிகள்' மத்தியிலே அவனுடைய செல்வாக்கை அசுர வேகத்தில் வளர்க்க உதவின.

பண்டா என்னதான் 'மொடோனாக' மாறினாலும் சாப்பாட்டு விடயத்தில் கிராமத்துச் சிங்களவன்தான். அவனுக்கு சோறு வேண்டும். சிரமம் பாராமல் நன்றாகச் சமைப்பான்.

மேசை கதிரை இருந்தாலும் பீங்கானிலே சோற்றைப் போட்டு ஒரு கையில் ஏந்தி, மறுகையால் உதறி உதறிக் குழைத்துச் சாப்பிடுவான். சனி ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் அவன் சமைக்கும் சோறும், பருப்பும், தேங்காய் சம்பலும், மிரிஸ் மாலுக் கறியும் அங்கு படித்த இலங்கை மாணாக்கரிடையே மிகவும் பிரசித்தம். சிங்கள மண்ணின் சமையல் கலையை ஐரோப்பிய மண்ணிலே நிலை நாட்டியதாக அவனைப் புகழ்ந்து தள்ளினார்கள்.

நாங்கள் அனைவரும் வார இறுதியில் சாமான்களை வாங்கிக்கொண்டு பண்டா முன் ஆஜராவோம். எல்லோருக்கும் சேர்த்து பண்டாவே சிரமம் பாராது சமைப்பான். நாங்கள் அவனுக்கு தொட்டாட்டு

வேலைகள் செய்வோம். அவனது அறையில் வசித்த ஜேர்மன் சகா 'எரிக்கும் இப்பொது கறி சோறு சாப்பிடப் பழகிவிட்டான். சமையலுக்கு தன் பங்காக அவன் திறமான கோழி இறைச்சி வாங்கிக் கொண்டு வருவான்.

மாலை ஆறுமணியான தும், பண்டா குளித்து 'சென்ற' அடித்து டிஸ்கோவுக்கு கிளம்பி விடுவான். நாங்களும் அவனுடன் சேர்ந்து போனாலும், அவனுக்கு வாய்க்கும் அதிஸ்டம் மற்றவர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. பெண்கள் கூட்டத்தின் மத்தியில் பண்டாவுக்கு இருந்த செல்வாக்கைப் பார்த்து நாங்களெல்லாம் பொறாமைப்பட்டது உண்மைதான். ஆனால் அதை வெளியில் காட்டிக் கொள்வதில்லை.

கறுவாத் தோட்டத்து மேட்டுக்குடிப் பிறப்புக் கர்வம் சில்வாவை உலுக்கி எடுக்கவே, 'இந்தா நானும் ஒரு பெட்டையைப் பிடிக்கிறன்' என்று அமெரிக்க டொலர்களை விசுக்கி எறிந்தான். இறுதியில் ஒருநாள், ஒரு பெண்ணைக் கூட்டிவந்து, அவள் தன்னுடைய சிநேகிதி என்றும் அவள் பெயர் 'மோனிக்கா' என்றும், அறி மு க ப ப டு த்தி னா ன் . அவளுக்கு சில்வாவிலும் பார்க்க, குறைந்தது ஐந்து வயதாகிலும்

அதிகமாக இருக்கும் என்பது, அவருடைய முதிர்ந்த முகத்தைப் பார்த்ததுமே தெரிந்தது.

மோனிக்காவுடன் ஒரு சிறுவனும் வந்திருந்தான். தன்னுடைய முந்திய சிநேகிதனுக்கு பிறந்த மகன் என்று கூச்சப்படாமல் அறிமுகம் செய்து வைத்தார்.

சிரிப்பை நான் என்னுள் அடக்கிக்கொண்டேன்.

'என்ன சில்வா, கண்டோடை மாட்டை அவிட்டிருக்கிறாய்' என ஜேர்மன் மொழியில் அருகில் நின்ற பரமசிவம் கேட்டான். அவன் இயல்பாகவே ஓர் 'ஓட்டைவாயன்!'

பரமசிவம் ஜேர்மன் மொழியில் கேட்டது சில்வாவுக்கு கொதியைக் கிளப்பவே 'போடா தமிழ் நாயே' எனக் கத்தினான்.

'என்னடா...?' என கோபத்துடன் எழும்பினான் பரமசிவம். தமிழ் மொழி, தமிழ் இனம் என்ற விடயங்களில் அவன் எப்போதும் உணர்ச்சி வசப்படுவான். கொம்பூனிச கட்சியின் வீ. பொன்னம்பலம் உதவியுடன் கிழக்கு ஜேர்மனிக்கு படிக்க வந்தவன்.

சுண்ணாகத்தில் விவசாயம் செய்த ஏழை கமக்காரனின் மகன். மண்வெட்டி பிடித்து

உரம் பாய்ந்த கைகள். அவன் அடித்தால் சில்வா நொருங்கிப் போவான்.

இனரீதியாக நிலமை திசை திரும்பும் விபரீதத்தை புரிந்து கொண்ட பண்டா, அசலான கொம்பூனிசப் பரம்பரையில் வளர்ந்தவன் என்கிற தோரணையில் 'இனிமேல் சாப்பிட வருவ தென்றால் இங்கு தமிழ் சிங்கள துவேசம் இருக்கக்கூடாது' எனக் கண்டிப்புடன் கூறினான். பண்டாவின் சாப்பாட்டுச் சுவை இருவரையும் பெட்டிப் பாம்பாக அடக்கிவிட்டது.

எரிக்கிக்கு தமிழ் சிங்கள அரசியல் அவ்வளவாகப் புரியாது. கிழக்கு ஜேர்மனிக்கு அப்போது மேற்கு நாடுகளின் சஞ்சிகைகள் பத்திரிகைகள் இறக்குமதியாகாததால், வாசித்து அறியும் வாய்ப்பும் குறைவு. அங்கு படித்த பதினேழு சிறிலங்கன் மாணவர்களுள் நானும் பரமசிவமும் மாத்திரமே தமிழர்கள் என்பதால், அரசியல் விசயத்தில் அடக்கியே வாசித்தோம். இருப்பினும் சில்வாவின் சிங்கள திமிர்க்கதைகளுக்கு பரமசிவம் பொங்கி எழுவான். உணர்ச்சிகளின் கெம்புதலினால் எதுவும் நடக்க மாட்டாது என்பதை விளக்கி பரமசிவத்தை ஓரளவு அடக்கி வைத்திருந்தேன்.

எரிக் நாளடைவில் தமிழ் சிங்களப் பிரச்சனையின் ஆதி மூலத்தை எப்படியோ அறிந்து கொண்டான். சில்வா துவேஷம் பேசும் போதெல்லாம் எரிக் அவனைக் கண்டிப்பான். பண்டா எரிக்குக்கு துணை நிற்பான்.

சில்வா கிடைக்கும் பணத்தில் பெரும்பகுதியை மது குடிப்பதில் செலவழித்துவிடுவான். இலங்கையில் அரசாங்கம் மாறியதால் சில்வாவின் தந்தை வகித்த பதவியும் பறிபோனது. அதிகார துரப்பிரயோகம் செய்தவர் என புதிய அரசால் குற்றம் சாட்டப்பட்டார். அவருடைய செல்வாக்கும் ஆடம்பரமும் சுருங்கின. இதனால் வீட்டில் இருந்து வந்த டொலர்களின் வரத்தும் குறைந்தது.

நாங்கள் படித்த காலத்தில் கிழக்கு ஜேர்மன் இளம் பெண்கள் மத்தியிலே ஒரு 'போக்கு' இருந்தது. அவர்கள் வெளி நாட்டுப் பிரஜையைத் திருமணம் செய்தால் கணவனின் நாட்டுக்கு செல்ல சட்டப்படி உரிமையுண்டு. 'கணவன் நாட்டுக்குச் செல்கிறேன்' எனச் சாக்குச் சொல்லி எல்லையைக் கடந்து மேற்கு ஜேர்மனிக்கு வந்ததும், பெரும்பாலான பெண்கள் தற்காலிக கணவனைக் கழற்றிவிட்டு, புதிய இடத்தில் புதுவாழ்க்கையைத் துவங்கு

வதற்கு அலைவதும் வழக்கமாகிவிட்டது.

இந்த உத்தியை மோனிக்கா நன்கு அறிந்திருந்தாள். மேற்கு ஜேர்மனி சென்று புதிய வாழ்க்கை ஒன்றினை அமைப்பதுவே அவளுடைய திட்டம். இதற்காக அவள் சில்வாவின் சபலத்தினை முறையாகப் பயன்படுத்தி அவனுடன் தொற்றிக் கொண்டாள்.

சில்வா படிப்பில் கெட்டிக் காரன் அல்ல. ஆடம்பரச் செலவாலும் குடியாலும் சில்வா படிப்பில் கோட்டைவிட பல் கலைக்கழகம் அவனை வெளியேற்றியது. படிக்காவிட்டால் கிழக்கு ஜேர்மனியில் வசிக்க முடியாது. இதனால் மோனிக்காவை சட்டப்படி மணம் முடித்து, மாடும் கன்றுமாக கிழக்கு ஜேர்மனியை விட்டு வெளியேறிவிட்டாள்.

அவனுக்கிருந்த மேட்டுக் குடி திமிர்க் காரணமாக அதன்பிறகு அவனைப்பற்றி அவனது சகாக்களும் அதிகமாகக் கவலைப்படவில்லை.

டிஸ்கோ பண்டா படிப்பும் டிஸ்கோவுமாக சுற்றித் திரிந்தாள். அவனது 'மன்மத செல்வாக்கு' அவனுடன் கூடப்படித்த போலந்து நாட்டுப் பெட்டையின் வயிற்றில் விளைந்தது. இருவரும் பல்கலைக் கழகப் படிப்பின் இறுதியாண்டில் படிக்கும் போது,

பண்டாவின் ஆண் குழந்தையைப் போலந்துப் பெண் பெற்றெடுத்தாள்.

அதற்குப்பின் பண்டா அடங்கிவிட்டான். அந்தப்பெண்ணுடனும் குழந்தையுடனும் அவன் வேறொரு விடுதியிலே தங்கியிருந்தான்.

நாங்களும் தேவையில்லாமல் அவர்களுக்கு தொந்தரவு கொடுப்பதைத் தவிர்த்துக் கொண்டோம்.

'மாமன்ரை பெட்டையின்ரை நிலை என்ன? என்று பண்டாவைக் கேக்கட்டோ' எனப் பரமசிவம் என்னை இடையிடையே கேட்பான்.

'சும்மா இரு. உள்ளதுக்கை நல்ல சிங்களவன் அவன்தான். அவனையும் விரோதியாக மாற்றிவிடாதே' எனப் பரமசிவத்தை வழக்கம் போலத் தடுத்து வைத்திருந்தேன்.

துள்ளுற மாடு பொதி சுமக்கும் என்பார்கள். அது பண்டாவின் விஷயத்திலும் நடந்தது. படிப்பு முடிய போலந்து நாட்டுப்பெண் நாடு திரும்ப வேண்டும். போலந்து நாட்டின் அப்போதைய கம்யூனிச அரசும் பெண்ணின் உறவினர்களும் பண்டாவை ஏற்கத் தயாரில்லை. அவள் போலந்து நாட்டுக் கடவுச் சீட்டு வைத்திருப்பதால், ஜேர்மன்

பெண்களைப்போல மேற்கு ஜேர்மனிக்குச் செல்லும் வாய்ப்பு இருக்கவில்லை.

போலந்துப் பெண் ஒரு நாள் திடீரென்று காணாமல் போய்விட்டாள். கொம்யூனிச அரசின் கெடுபிடிக்களினால் அவள் தனது சொந்த இடமான Krakow நகருக்குக் குழந்தையுடன் சென்று விட்டதாக மற்றைய போலந்து நாட்டு மாணவர்கள் பேசிக் கொண்டார்கள். அந்தக் கூற்றின் உண்மையை உறுதி செய்வதற்கு எங்களுக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. இந்தச் சம்பவத்தின் பின்னர், பண்டா சில நாட்கள் நாயோட்டம் பேயோட்டம் என்று அலைந்தான். பின்னர் படிப்படியாக மனம் தேறியவனாக பழைய டிஸ்கோ பண்டாவாக மாறினான்.

இறுதி ஆண்டின் இறுதிப் பரீட்சையை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தோம். எங்கள் எல்லோரது படிப்பும் நிறைவுறும் தறுவாயிலிருந்ததால், மற்றவர்கள் வாழ்க்கையைப்பற்றி அக்கறைப்பட நேரமில்லாத அவதி. ஒவ்வொருவரும் தத்தமது எதிர்காலங்களைத் திட்டமிடும் தியானத்திலே மூழ்கினார்கள். ஊரிலிருந்து கலியாணம் பற்றிய நெருக்குதல்களும் வந்தன. புதிய சூழ்நிலைக்கு எப்படித் தயாராவது என்கிற கவலைகளும், பரபரப்புகளும் எல்லோரையும் தனிமைப்படுத்தின.

ஈற்றில் நானும் புலம் பெயர்வு என்கிற அலைகளிலே ஏற்றுண்டு அவுஸ்திரேலியா வந்து குடும்பஸ்தனாகச் சிட்னியில் வாழத்தலைப் பட்டேன்.

பண்டாவின் அறை நண்பன் எரிக்குடன் என் நட்புத் தொடர்ந்தது. நாங்கள் படித்த காலத்தில் எரிக் பலருக்கும் பல விதத்திலும் உதவியவன். நானும் பரமசிவமும் சிறுபான்மை இனத் தவர்கள் என்ற காரணத்தால் சிங்களவர்கள் துவேஷம் பேசிய பொழுது தமிழரின் உரிமைக்குக் குரல் கொடுத்தவன். கம்யூனிசத் தத்துவத்தை உண்மையாக நேசிப்பவன். மனதில் பட்டதை வெளிப்படையாகப் பேசுவான். இதனால், அவனுடன் நட்பு பாராட்டி வாழ்வதை நான் பெருமையாகக் கருதினேன். என் நட்பினைத் தொடர்வதில் அவனும் அக்கறை காட்டினான்.

அரசியல் நிர்ப்பந்தங்களினால் பிளவுபட்டிருந்த ஜேர்மனி 1989-ம் ஆண்டு ஒன்றிணைந்தது. இந்நிகழ்வு எரிக்கின் வாழ்க்கையிலும் பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. அவற்றை விரிவாகக் கடிதங்களில் எழுதுவான். கட்டுப்பாடுகள் அறுபட்ட சூழலிலே அவன் தன் மனைவி மேரியுடன் விடுமுறை ஒன்றிற்கு அவுஸ்திரேலியா வந்தான். நான் அவர்களை வற்புறுத்தி என்

வீட்டில் தங்கும்படி செய்து உபசரித்தேன்.

ஒரு நாள்!

இரவு உணவு உண்ணும் போது நண்பர்கள் பற்றிய கதையில் மேய்ந்தோம். அப்போது பண்டாவைப் பற்றிக் கேட்டேன். அவன் மீது எப்போதும் எனக்கு அபிமானம் இருந்தது. சிங்கள இனவாதத்துக்கு அப்பாலாக அவன் தமிழர்களுடன் நல்லுறவு பேணியமை இதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம்.

போலந்து நாட்டுப் பெண் போனபின்னர் ஒரு ஜேர்மன் பெண்ணொருத்தியை, மணம் முடித்துப் பண்டா வசதியான வாழ்க்கைதேடி அப்போதே மேற்கு ஜேர்மனி சென்றுவிட்டதாகவும், அதன் பின் அவனுடன் தனக்குத் தொடர்பு அறுந்து விட்டதாகவும் எரிக் கூறினான்.

‘உனக்குச் சில்வாவை ஞாபகம் இருக்கிறதா? அவன் கதை பெரியகதை.....!’ என எரிக் துவங்க, வேண்டாம் என்பதுபோல் அவன் மனைவி மேரி சைகை காட்டினாள்.

‘பரவாயில்லை அவன் சொல்லட்டும், தடுக்காதே மேரி’ என்று நான் அவசரமாகக் குறுக்கிட்டேன்.

எரிக் சட்டம் படித்தவன். ஒன்றிணைந்த ஜேர்மனியில் தற்போது பேர்லினில் அரச சட்டத்தரணியாக பணிபுரிகிறான். நீதிமன்றத்தில் அரச சார்பில் ஆஜரானபோது மோனிக்கா ஒரு நாள் குற்றம் சுமத்தப்பட்டவளாக வந்திருந்த சம்பவத்தை எரிக் கூறினான்.

‘என்ன குற்றம் செய்தாள்? சில்வாவும் வந்திருந்தானா....?’ என ஆவலை அடக்க முடியாமல் கேட்டேன்.

என் ஆர்வத்தைக்கண்ட மேரி ‘மற்றவர்களின் வாழ்க்கை அவலங்களை அறிவதற்கு ஆண்களும் இப்படிப் பறப்பார்களா?’ என்று நமட்டுச் சிரிப்புடன் கேட்டாள்.

அவளுடைய குறுக்கீட்டை நாங்கள் பெரிதுபடுத்தாது தொடர்ந்தோம்.

‘பேர்லினில் மோனிக்கா அனுமதியின்றி விபசாரம் செய்த மைக்காகக் கைது செய்யப்பட்டு நீதிமன்றம் கொண்டுவரப்பட்டாள்’

‘ஐயோ பாவம். மோனிக்கா காவிடம் பேசினாயா....?’

‘சில்வா பற்றி விசாரித்தேன்... அவள் எதுவும் கூறவில்லை. ஏன் என் விஷயத்தில் நீ தலையிடுகிறாய்’ என்பதுபோலப் பார்த்துவிட்டு அவள் சென்று விட்டாள். மோனிக்கா கிழக்கு

ஜேர்மனியில் இருந்த காலத்திலேயே சட்டவிரோதமான முறையில் விபசாரியாக இருந்திருக்க வேண்டும்.’ என்று ஏதோ சொல்ல எத்தனித்த எரிக்கை இடைமறித்த மேரி அருமானங்களை வைத்துக்கொண்டு ஒரு பெண்மீது பழி சுமத்தாதே’ என்று பெண்ணுரிமைக்குக் குரல் கொடுத்தாள்.

அத்துடன் கிழக்கு ஜேர்மன் நண்பர்கள் பற்றிய எங்களுடைய கதை தொடராமல் அந்தரத்தில் தொங்கிற்று.

சிறிது நேரம் நாம் எதுவும் பேசவில்லை. எங்களுடைய நனவிடை தோய்தலை நிறுத்தி விட்ட குற்ற உணர்வில் மௌனத்தைக் கலைத்தாள் மேரி.

‘உன் நாட்டின் தற்போதைய நிலைமை என்ன? சமீபத்தில் சிறிலங்கா சென்றாயா...? எனக்கேட்டு நமது கதையைத் தொடர வைக்க முயன்றாள்.

‘எதைச் சொல்வது, எதை விடுவது’ என்கிற அந்தரத்தில் குழம்பிப்போய் அவளைப் பரிதாபமாகப் பார்த்தேன்.

‘நான் அரசியல் விஞ்ஞானம் படித்தவன். இலங்கை இனப்பிரச்சினைப் பற்றி நிறையவே வாசித்தறிந்துள்ளேன். நீங்களெல்லோரும் இனப்பிரச்சனையை மேலெழுந்த

வாரியாக மட்டும் பார்க்கிறீர்கள். சிங்களவர்கள் இலங்கையில் பெரும்பான்மையினமாக வாழ்கிறார்கள். இருந்தாலும் இந்தியத் துணைக்கண்டம் என்கிற பிராந்தியப் பூகோள அமைப்பில் சிங்களவர்கள், தாங்கள் தமிழர்களிலும் பார்க்க குறைந்த எண்ணிக்கையில் வாழ்வதான எண்ணம் அவர்களை அறியாமலே அவர்கள் உள்ளத்தில் வளர்ந்துள்ளது. அல்லது வேண்டுமென்றே அரசியல்வாதிகளினால் வளர்க்கப்பட்டுள்ளது. பெரும்பான்மை இனத்துக்கு இருக்கக்கூடாத சிறுபான்மை உணர்வும், அதனால் ஏற்படும் தாழ்வுச் சிக்கலும்தான் சிங்களவர் அரசியல் தலைமைத்துவத்தை ஆட்டிப்படைக்கும் பிரச்சினையின் ஆணியேவர்' என மேரி ஒரு அறிவியல் பிரசங்கம் நிகழ்த்தி முடித்தாள்.

'உண்மைதான். மேரியும் நானும் இதுபற்றி நிறையவே பேசியுள்ளோம். சோறுகறிச் சாப்பாட்டில் எனக்கிருக்கும் மோகத்தால் மேரி என்னை 'அரைச் சிறீலங்கன்' என்றே அழைப்பாள். நாங்கள் படித்த காலத்தில் சில்வா ஒருவன்தான் இனத்துவேசம் பேசியவன். குடும்பச் செல்வாக்கை தக்க வைத்துக் கொள்ள மேட்டுக்

குடிச் சிங்களவருக்கு அது அவசியமாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால் பண்டாவை நினைத்துப் பார். அவன் எப்போதும் நடுநிலையாகச் சிந்திப்பவனாகவே கணிக்கப்பட்டவன். சிறுபான்மை இனம் என்கிற தாழ்வு மனப்பான்மை எப்படிப் பெரும்பான்மை இனச் சிங்களவரின் பலவீனமோ, அப்படியே 'மந்தைப் புத்தியுடன்' நியாய அறியாங்களை சீர்தூக்கிப் பார்க்காது இனக்கலவரங்களின் போது செயற்படுதலும், சிங்கள வருடைய இன்னொரு குணமாகும். ஒருவகையில் அவர்கள் அவுஸ்திரேலிய செம்மரியாடுகளைப் போன்றவர்கள் தான். ஒரு ஆடு சென்றால் மறு ஆடு யோசிக்காது பின் தொடரும்' என்று கூறிச் சிரித்தான் எரிக்.

'இதைத்தான் அரசியல் விஞ்ஞானத்தில் 'Mob Mentality' என்பார்கள். ஆளும்வர்க்கம் இதையே தனது அரசியல் மேட்டிமைக்கான மூலதனமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறது' என்று விளக்கம் சொன்னாள் மேரி.

இலங்கை இனப்பிரச்சினை விடயத்தில் மேரியின் அணுகுமுறையிலே தொனித்த நியாயம் என்னை வியப்படைய வைத்தது.

(தொடரும்)

உலகத் தமிழ் ஒருங்கிணைவாய்

எல்லோரும் ஒருங்கிணைவோமே
நாம் தமிழர்
பண்போடு பணி புரிவோமே
பல்வேறு துணை புரிந்து
நல்லாசி பல பொழிந்து
ஒன்றாகி இணைந்திடுவோமே,
வா தமிழர்
பிரிவினை அகற்றிடுவோமே.

கடமைகள் பல புரிந்து
களிப்புடன் இயங்கிடுவோம்
இடறலை எதிர்த்து நின்று
இனிதாய் நடத்திடுவோம்
அனைவரும் ஆர்வமுடன்
அரும்பணி புரிந்திடுவோம்
என்றுமே நாம் தமிழர்
ஒன்றாய்க் கூடுவோம்

பிணக்கம் எதுவரினும்
தமிழர் பிரிதல் நன்றோ
இணக்கம் எதுவுமின்றி
இகழ்வுடன் வாழ்தல் நன்றோ
குறைகளை அகற்றிடுவோம்
நிறைவுகள் பெருக்கிடுவோம்
என்றுமே நாம் தமிழர்
ஒன்றாய்க் கூடுவோம்

தனியாய்த் தமிழ்க் குழுக்கள்
தழைத்திட முடியாது
தமிழர் தோள் துணைதான்
துளிர்வுறச் செய்திடுமே
மனங்களை மாற்றிடுவோம்
சேவைகள் புரிந்திடுவோம்
என்றுமே நாம் தமிழர்
ஒன்றாய்க் கூடுவோம்

"தமிழீரான்"
(சரீஃபேன்)

ஓன்றிய வாழ்வு

வண்டதைப் போன்று, கண்டதைச் சுவைபடக் கற்றுப் பண்டிதன் ஆகுங்கள்:-

1. அறிவு அதை விரிவு ஆக்க, பரிவு கொண்டு அறிவுசார் புத்தகங்கள், பத்திரிகைகளை அல்லும் பகலும் வாசியுங்கள்.
2. மூளை அதை மீட்டி. ஞாபகம் அதை ஊட்டி - நற்பண்பு அதை வளர்க்க, முதுமையிலும், இளமையிலும் வாசியுங்கள்.
3. அமைதி இல்லா நேரத்திலே, அமைதி தரும் அருமருந்தாம் அரிய புத்தகங்கள் - அதனால் அக்கறையுடன் புத்தகங்களை வாசித்து, அமைதி காணுங்கள்.
4. ஆழ்ந்த நித்திரையில் மனம் முத்திரை பதிக்க, நித்திரைக்கு முன் நிதானமாய், நிமிடங்கள் சில வாசியுங்கள்.
5. கெட்டியாகப் பற்றி நிற்கும் பயம், தாழ்வு மனப்பான்மை, வெட்டி விலகி, துணிவு, தன்னம்பிக்கை, கெட்டித்தனம், எட்டிப் பார்க்க வேண்டுமாயின், நூல் நிலையங்களை, முட்டிமோதி - அறிவுள்ள புத்தகங்களை வாசியுங்கள்.
6. பெரிய திரை சின்னத்திரையில் மூழ்கி விடாமல் எண்ணத்திரையை விரிவாக்க, கண்ணை, கருத்தைக் கவரும் புத்தகங்களை வாசியுங்கள்.

* புத்தகங்கள், பத்திரிகைகளைத் தொடர்ந்து வாசிப்பதால், அநீடி விருத்தியாகி, கெட்டித்தனம், நற்பண்பு, துணிச்சல், ரீட்சிகைகளைச் சமாளிக்கும் திறன், மூளைவிருத்தி, மன அமைதி, ஞாபகசக்தி என்பன விருத்தியாக வாய்ப்பு உண்டு. அதனால் வாசிப்பை ஔரியுங்கள்.

-ஊலா விஜ்னேஸ்வரன்

(பாடகர் குழு இரண்டு பிரிவாய் வரிசையில் வந்து மேடையில் ஏறி, சைக்ளோராமா (cyclorama) ஓரமாக இடைவெளிவிட்டு நிற்கிறது) பாடகரில் ஒருவர் DCக்கு முன் வந்து :- வணக்கம். இது 'ஓன்றிய வாழ்வு' சிறுவர் நாடகம் (திரும்பிப் போதல்) பாடகர் :- தந்தனத் தன்னானே தனத்தன தானத் தன்னானே தந்தனத் தன்னானே தனத்தன தானத் தன்னானே நாடகம் போடுவமே நாங்களெல்லாம் நாடகப் போடுவமே நாடகம் போடுவமே நாங்களெல்லாம் நாடகப் போடுவமே பாட்டுக்கள் பாடுவமே நாங்களெல்லாம் பாட்டுக்கள் பாடுவமே ஆட்டங்கள் ஆடுவமே நாங்களெல்லாம் ஆட்டங்கள் ஆடுவமே கதைகள் சொல்லுவமே நாங்களெல்லாம் கதைகள் சொல்லுவமே புதிதாய்ச் செய்வோமே அவற்றைப் புதிதாய்ச் செய்வோமே வேடங்கள் போடுவமே பலப்பல வேடங்கள் போடுவமே பாடங்கள் கற்போமே நிறையப் பாடங்கள் கற்போமே (இந்தப் பாடலுக்கு நடிகர் அனைவரும் அசைந்து, பாடல் முடிய உறை நிலைக்கு வருவர்)

- நடிகர் 1 :- நாடகம் நடக்கிற தெண்டால் ஒரு கதை வேணும்
நடிகர் 2 :- புராணக் கதை, இதிகாசக் கதை .....
- நடிகர் 3 :- சிறுவர் நாடக மெண்டால் ஒரு பஞ்சதந்திரக்கதை
நடிகர் 4 :- இந்தக் கதை ஒண்டுமில்லாட்டி நாடகம் நடக்க ஏலாதோ....
நடிகர் 5 :- சமூக நாடக மெண்டால் ஒரு காதல் கதை .....

நடிகர் 6 :- நாங்கள் புதிதாய் ஒண்டு செய்து பாப்பம்.

நடிகர் 7 :- நாங்கள் சின்ன வயதிலை இருந்து விஞ்ஞானம் படிக்கிறம்.

நடிகர் 8 :- விஞ்ஞானத்திலை ஒரு நாடகமோ? (ஆச்சரியத்துடன்)

நடிகர் 1 :- நடிக்சால் என்ன?

(யோசனை செய்தல்)

எல்லாரும் :- ஓ..... நடப்பம், நடப்பம்

நடிகர் 2 :- (உரைஞர் போல)

கடற்கரையில் அமைந்திருந்த அந்தப்பாறை வெப்பமாய் இருந்தது. காற்று வேகமாக வீசிற்று. சமுத்திரத்தில் இருந்து கடும் குளிர் எழுந்தது.

பாறை வெப்பமும், ஊதற் காற்றும் அப்பால் இருந்த சமுத்திரக் குளிரும் அந்தப் பெரிய கடல் அனிமனிக்குப் பழக்கமானவைதான். அது பாறைக்கு மேல் அசையாமல் இருந்தது.

முன்னிரவின் மோன மயக்கத்தில் அது ஆழ்ந்திருப்பது போலத் தெரிந்தது.

நடிகர் 3 :- இது எங்கையோ வாசிச்ச மாதிரிக்கிடக்கு.

நடிகர் 4 :- இது ஒரு விஞ்ஞானக் கதை.

நடிகர் 5 :- றைற், றைற்..... இப்ப எல்லாரும் C.Cயைப் பாருங்கோ

(இரண்டு நடிகர்கள் கடல் அலை போல ஊமம் செய்தல், மற்றவர்கள் உறை நிலைக்கு வருதல்)

கடல் அனிமனி :- (குந்தியிருந்து) ஐயோ பாறை நல்லாச் சுடுது

மீன் :- தண்ணிக்குள்ளை ஒருக்கா முழுகி எழும்பன்.

கடல் அனிமனி :- ஐயோ எனக்கு நடக்கத் தெரிஞ்சா நான் ஏன் இப்பிடி இருக்கிறன்? இஞ்சை வா, உன்ரை முதுகிலை என்னைப் பிடி.

மீன் :- நான். மாட்டன் ..... உன்னை முதுகிலை காவுறுதுக்கு முனிவன் நண்டு வரட்டும் பொறு.

கடல் அனிமனி :- ஐயையோ..... காற்று வேகமா வீசுது.

(மற்றைய நடிகர்கள் காற்றாய் ஆடுதல்)

சமுத்திரத்திலை இருந்து கடும் குளிர் காற்று வீசுது..

(நடிகர்கள் நடுங்குதல்)

பாறை மட்டும் சுடுது.

மீன் :- போ..... போ.... போய்..... ஓராளைக் கூட்டியாறன் பார்.

கடல் அனிமனி :- நீ போக, உன்னைக் கண்டவுடனை உன்னைச்

சாப்பிடுறதுக்கு ஆரும் துரத்திக் கொண்டு வருவினம். உடனை ஓடிவந்து என்ரை வயித்துக் குள்ளைவிழு. என்ன சரியே?

மீன் :- நீ என்னை விட்டிட்டு, என்னைத் துரத்திக் கொண்டு வாற ஆளைப் பிடிச்சுக் கொள்ளவேணும்.

கடல் அனிமனி :- அது வழக்கமாச் செய்யிற வேலைதானே? போ.... போ.... எனக்குப் பசிக்குது. (கொட்டாவி விடுகிறார்.)

மீன் :- (திரும்பி வந்து) இந்தாபிடி.... பெரிய மீன்.. நல்லாச் சமைச்ச வை. நானும் சாப்பிட வாறன்.

கடல் அனிமனி :- நீ பிடிச்சுத் தந்த இரை, உனக்கும் பங்கு தரத்தானே வேணும்.

மீன் :- நீ சில வேளை முழுதையும் சாப்பிட்டு முடிச்சிட்டால்...?

கடல் அனிமனி :- “எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை செய் நன்றி கொன்ற மகற்கு”

என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. தெரியாதே உனக்கு?

மீன் :- உந்தப் பாட்டு மனிசரிலை கன பேருக்குத் தெரியாது.

கடல் அனிமனி :- தெரியாதோ? தெரியாத மாதிரி நடப்பினும் எண்டு சொல்லு. படிச்சாக்களே கன பேர் இந்தப்பாட்டை மட்டும் மறந்து போச்சினம்.

மீன் :- இந்தக் கதையைக் கேள். அண்டைக்கு ஒரு பட்டதாரி இந்தக் கடற்கரையிலே வந்திருந்து ஒரு பேச்சுச் சொல்லிக் குடுக்கிறா தன்ரை மாணவிக்கு...

கடல் அனிமனி :- ம்.....

(மாணவியும் ஆசிரியையும் வருகிறார்கள். ஆசிரியை அமர்ந்து மாணவிக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்)

ஆசிரியை :- சரி... நான் வாசிக்கிறன் பாறும் ....

“சிறுவரும் மதமும்”

மத நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் ஒரு போதும் தமது மனக் கவலையை மாற்ற முடியாது.

‘மலர்மிசை ஏகினான் மாணடி சேர்ந்தார்க் கல்லால்

மனக் கவலை மாற்றல் அரிது’ என்றார் வள்ளுவர்.

(மாணவியும் ஆசிரியரும் உறை நிலைக்கு வருதல்)

கடல் அனிமனி :- நானே கண்டு பிடிச்சிட்டன்.... இரண்டு குறளை ஒண்டாச் சேர்த்துக் குழப்பிட்டா.

மீன் :- இது முதலாம் அதிகாரம். பாத்துக் கொள் .... பட்டங்கள் குடுக்கப்படுற தரத்தை....

கடல் அனிமனி :- பல்கலைக்கழகக்காரர் கேட்டாச் சண்டைக்கு வருவினம். அதைவிடு.

மீன் :- நீ கட்டாயம் நன்றியறிதலைக் கடைப்பிடிப்பியோ?

கடல் அனிமனி:- இந்தா வேலை முடிஞ்சது. நான் உன்னோடை கதைச்சுக் கதைச்சு, ஆளைச் சாக்காட்டி, சமிபாட்டு நொதியங் களைச் சுரந்து, சமிபாடு அடையப் பண்ணி, நான் உறிஞ்ச வேண்டியதை உறிஞ்சியும் முடிஞ்சது.

மீன் :- (வாங்கிச் சாப்பிட்டபடியே) நீ எந்த நாளும் எனக்கு இப்பிடி உதவி செய்ய வேணும்.

இருவரும் :- (கை கோர்த்து) கூட்டுறவே நாட்டுயர்வு.

நடிகர் 6 :- இந்தக் கடல் அனிமனி ஆர் எண்டு எனக்கு விளங்கேல்லை.

நடிகர் 7 :- அது.... சீலந்தரேற்றா கணத்தைச் சேர்ந்த ஒரு முள்ளந்தண்டற்ற விலங்கு.....

நடிகர் 8 :- இந்த மாதிரி உறவுகள் விலங்கு ராச்சியத்திலை கனக்க இருக்கோ?

நடிகர் 1 :- இருக்கு..... முதலையும் முதலைக் குருவியும், கரடியும் தேன் குருவியும், மாடும் காகமும்.... இப்பிடிக்க கனக்க இருக்கு.

நடிகர் 2 :- விலங்கு ராச்சிய உறவுகளை உன்னிப்பாய்க் கவனிக்க வேணும். மனிசர் மனிசரா வாழ மாட்டம்.... விலங்குகளைப் போலையாவது வாழிறமா எண்டால் அதுவும் இல்லை.

நடிகர் 3 :- முதலையிடடை அகப்பட்டுக் குற்றயிரும் குலை உயிருமாய்க் கிடக்கிற மான் ஒண்டை நீர்யானை ஒண்டு எப்பிடிப் பவுத்திரமாக் காப்பத்திக் கொணந்து கரையிலை வைக்குது எண்டு அண்மையிலை ஒரு வெப் தளப் படத்திலை பாத்தனான்.

நடிகர் 4 :- இதெல்லாம் மனிசற்றை மனப்பாங்கை மாத்தினால் நல்லது... ம் ....! (பெருமூச்சு விடுகிறார்).

நடிகர் 5 :- அப்ப நாங்கள் போட்டு வாறம். பிறகு சந்திப்பம்.

பாடகர் :- ஒற்றுமையாய் வாழ்ந்தோமாயின் ஒருவரும் நம்மை ஏய்க்க வரா. சிற்றறிவுள்ள விலங்குகளைச் சிறிதே நாங்கள் பார்த்திடுவோம் அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கென்ற பழமொழி அறிந்திடுவோம் அனைவரும் ஒற்றுமை காத்திடுவோம். அதுவே லட்சியமாய் வாழ்வோம்.

(அனைவரும் இப்பாலுக்கு ஆடியபடி மேடையை விட்டு நீங்கல்)

-திரை-

-கோசிலா மகேந்திரன்-

தமிழ் இனம்

மனித இனத்தின் ஓரினம் தமிழ் இனம்
மனிதர் எல்லோரும் தமிழராய்ப் பிறந்தால் தமிழரே
தமிழர் உலகில் எங்கிருந்தாலும் ஓர் இனம்
தமிழர் அப்படியா நினைக்கிறர் நடக்கிறார் சொல்லுங்கள்?

சிந்திக்க இல்லைநாம் நிந்தனை செய்கிறோம் இனத்தை
வெந்து போகவில்லையே எம்நெஞ்சம் வேற்றுமைப் பிளவுகளால்
சொந்தத்தில் வேற்றுமை பணத்தால் படிப்பால் பட்டத்தால்
வந்திடும் உயர்வுதாழ்வு வழுவுழுக்கச் செய்யுதே உறவை.

எண்ணிப் பார்த்திடின எத்தனை விரிசல்கள் தமிழினத்தில்
எண்ணிலாச் சமயங்கள் எழுந்த மானத்தில் சுவாமிகள்
கண்ணை மறைக்கின்ற கடவுட் கொள்கைகள் பெருகிட
விண்ணாணம் பேசியே விரிசல் தருவன ஐயையோ!

சொந்தவூர்ப் பிரிவுகள் சோகம்தருவன செல்லில் அடங்கிடா
இந்தவூர் அந்தவூர் ஏதிலிநிறைந்த ஊர் இழந்தஊரெத்தனை
சொந்தவூர் அற்றாலும் வந்தவூரிலும் வக்கணை எத்தனை
முந்தியே சொன்னார் யாதுமுரே யாவரும் கேளிர் கேட்டோமா?

சாதியில்லா ஊருக்கு சாகுபடி ஆனநாம் சாதிமறந்தோமா
ஆதிக்கோத்திரம் அலைந்து தேடிக் குறிப்புகள் பார்த்து
நீதியாய்ப் பெண்ணின் காதலை விலக்கிக் கங்கணங்கட்டி
பாதியில் முறியும் பலப்பல திருமணம் பார்த்திருந்தாரே.

தரம்பிரிக்காமல் தமிழன் என்றால் தருக மதிப்பனைத்தும்
உரமதுவாகும் உள்ளபடி இனத்துக்கு உண்மை அதுவே

நாடுவிட்டு நாடுவந்து நற்றமிழர் எங்களுக்கு நல்லபுத்தி வந்திடவே
தேடுவோம் உறவுகளை தீந்தமிழர் என்றவுடன் வேற்றுமை பறந்திடவே
உலகிலே எங்குகண்டாலும் தமிழன் என்றவுடன் தாவி அணைப்போம்
தன்னலம் மறப்போம் இனம்என்று கூடி இனத்தை வளர்த்திடுவோம்.

-நா. மகேசன்

கல்வித்தலம் வளரக் காண்போம் வழிகள்

பழைய மாணவர் பசுமை நினைவால்
பள்ளியில் புதுப்பாதை வகுப்போம்
கடமை நினைவால் கருத்தின் இசைவால்
கடுகிப் பலபணிகள் பகுப்போம்

நன்றி மறவாது நன்கு கைகொடுக்கும்
நல்லுள்ளம் நமதாய்க் கொள்ளுவோம்
நம்மவர் நலுங்காது கல்வி காத்திடும்
நற்பணி எமதாய்த் தெள்ளுவோம்

பாதி உடைந்த பழைய வகுப்பறைகள்
பாங்காய்த் திருத்திப் பார்ப்போம்
மீதி இருக்கை மேசை ஆசனங்கள்
மிகவே பெருக்கிச் சேர்ப்போம்

சீராய்ப் பயிலச் சீருடை நூல்களை
சிந்தை குளிரக் கொடுப்போம்
பூராய் முடிக்கப் புலமைப் பரிசில்களைப்
புகுத்திட வழிகள் எடுப்போம்

பூட்டிய நூலகத்தின் புழுதி துடைத்து
புதிய பொலிவை ஊட்டுவோம்
வாட்டி வதைக்கும் பள்ளி இடைவேளை
வயிற்றின் பசியை ஓட்டுவோம்

மாடி விடுதிகள் மாணவர் தங்கிட
மீண்டும் எழுப்பி அமைப்போம்
மேவச் சுயமாய்க் கணனி பயின்றிட
மேலும் வகைகள் சமைப்போம்

ஆங்கே இடிந்த பார்வை அரங்கை
அமைத்துச் சீர் காட்டுவோம்
ஆய்வுக் கூடத்தின் கருவித் தரத்தை
ஆராய்ந்து பேர் நாட்டுவோம்

வாழத் தொழில் பயிற்சி நிலையமென
வாங்கும் காணியை மாற்றுவோம்
பேழாய் விளையாட்டு பேச்சுக் கலைதனை
போட்டிப் பரிசுடன் போற்றுவோம்

போனால் அங்கு பிரத்தியேகப் பாடம்
போகும் தேவையிழக்கச் செய்வோம்
ஆசான் வேதனைப் பற்றாமை போக்க
அறக் கட்டளைதனைத் துய்வோம்

பள்ளி முழுதும் பளிச்செனத் துலங்க
பார்த்து வர்ணம் தீட்டுவோம்
தெட்டத் தெளிவாகத் தேவை தெரிந்து
தீர்க்கம் வாய்ப்புக் கூட்டுவோம்

ஆகா பார் இதுவல்லோ பற்றியென
அடுத்த தலைமுறைக்குச் சொல்லுவோம்
ஓகோ அதனைப் பல்கலைக் கழகமாக்கி
ஓர்நாள் வரலாற்றை வெல்லுவோம்

ஆக்கமாய் அங்கு ஏணியாய் நிலைக்க
ஆர்வமாய் மாணவர் இணைவோம்
சேர்ந்து போகாது தோளோடு தோளாக
சேர்ந்து செய்யப் பிணைவோம்

திசைகள் பலதான பழைய மாணவரிடை
தொடர்புப் பாலம் போடுவோம்
கடந்த காலத்தின் நன்றி உணர்வொடு
கல்லூரிக் கீதம் பாடுவோம்

அன்றைய நினைவால் அங்கே கல்லூரியை
அருமையாக் காத்திடத் தூண்டுவோம்
இன்றைய கனவை இறும்பூதிடும் வண்ணம்
இங்குளோரால் எய்திட வேண்டுவோம்.

-மனோ ரிஜகேந்திரன்

அம்மா

நேசக் கரத்தால் வாரித் தூக்கி
நெஞ்சில் அணைக்கும் அம்மா!
பாசத் தோடு ஆசை பொங்கப்
பால் பருக்கும் அம்மா!

உதிரம் பாலாய் மாறிச் சுரக்க
ஊட்டி வளர்த்த அம்மா
நிதியும் உனக்குத் தமிழே என்று
நித்தம் சொன்ன அம்மா!

பஞ்ச அஞ்சும் பாதந் தன்னைப்
பற்றிக் கண்ணில் ஒற்றியே
பிஞ்சுக் கையின் அஞ்சு விரலைப்
பிடித்து வருடும் அம்மா!

விரத மிருந்து பரனைத் தொழுது
வேண்டி உருகும் அம்மா
இரவு பகலாய்க் கண்ணின் மணிபோல்
என்னைக் காக்கும் அம்மா!

நாணி நின்று உடலைக் கோணி
நாவால் மழலை பொழிந்து
வீணி வடிக்கும் என்னைத் தூக்கி
விடாது கொஞ்சம் அம்மா!

மழலைக் குரலால் மதுரஞ் சொட்ட
மகன்நான் பாடும் நேரம்
நிழலைப் போலத் தொடர்ந்து கேட்டு
நித்தம் மகிழும் அம்மா!

சின்னப் பிள்ளை நான் குறும்பு
செய்து நடடம் சேர்க்க
மன்னித் தென்னை வழி நடத்தும்
மனித தெய்வம் அம்மா!

மாசி லாத தூய அன்பை
மகிழ்ந்து பொழியும் அம்மா
பேசிப் போற்ற வார்த்தை இல்லை
பெற்ற தெய்வம் அம்மா!

வைத்திய சலாந்தி ஜீனமுருகனார் பாரதி

வாசலுக்கு வந்த வைகறை

உளறிய மொழியை உவந்தவள், நானும்
உலகினில் மனிதனாய் உயர
மழலையை ரசித்து மடியினில் இருத்தி
வளரமுது ஊட்டிய தெய்வம்
உலகிலே அன்னை மூன்று எனக்குண்டு.
ஒன்று எனைப் பெற்றவள்; தெல்லிப்
பழையினில் பள்ளி; பைந்தமிழ் அன்னை;
பரவினேன் இவர் இணை அடிகள்.

கன்னிக் கவிதை ஒரு கள்ளி; அவள் பின்னால்
பொன்னே மணியே புதுத் தேனே எனச் சென்றால்
சின்னக் கரு விழியில் சீற்றத்தைக் காட்டி, அவள்
என்னைக் கவனியாது ஏகுவாள்; பின்னர்
இன்று கவிதை எழுதல் இயலாது
என்று படுத்து என் இரு விழிகள் மூடுகையில்
தொட்டு எழுப்பி எனைச், சொல்லும் பொருளும் என்ற
கற்கண்டு இதழ் தந்த காரணத்தால், பின்னிரவில்
ஏதோ சில வரிகள் எழுதிக் கிறுக்கியதைக்
காதோடு சொல்லுகிறேன்; கவனித்து ஏற்று அருள்க!

வாசலுக்கு வந்திருக்கு வைகறையா? ஏன் அய்யா,
பேசப் பிறிது பொருளா கிடைக்கவில்லை?
கூசத் தகுந்த கொடுமைகளே எம் மக்கள்
வாசலுக்கு வந்து நிற்கும் போது, தமிழர்கள்
வாசலுக்கு வந்த கறைகள் பல என்று
பேசல் பொருத்தம்; அதை விட்டுப் பேசுவது
வாசலுக்கு வந்த வைகறையா?

இந்த நினைவோடு எழுத அமர்கையிலே
கண்களோ சோர்ந்து, கனவு ஒன்று கண்டேன்.
கண்ட கனவு கருத்துள்ளது ஆகையினால்
சொல்லப்புகுதல் பொருத்தம்;

தென்றல் காற்றின் தடவலுக்குப் பூக்கள் சிணுங்குகிற
சிறியதொரு கிராமம் அது; தமிழ்க் கிராமம்.

அலை உடுத்த கரை அடுத்த கரையில் நித்ய
அமைதியிலே, நிம்மதியில், அழகாய் நிற்கும்
மலை அடுத்த மகாதேவன் கோவில், கண்ட
மணி அடிக்க மணி அடிக்க மலரும் காலை

கொலை, அடுத்தவன் வாழ்வைச் சிதைத்தல், யார்க்கும்
கொடுமை செய்தல் கனவினிலும் நினைக்கா மக்கள்!
கலை, படிப்பு, தாம் செய்யும் தொழில்கள், நித்தம்
கடவுள் வழிபாடு, இதுவே அவர்கள் வாழ்க்கை.

இந்த ஊரில், நரன் என்று ஒரு இளைஞன்,
உடலை வருத்தி உழைத்து வந்தான்
காலை மாலை கடல் செல்லும் மீனவன்;
கடலின் குழந்தை என வளர்ந்தான்

கடற்கரை மணல் ஓத்த நிறத்தினள்
கயல் இரண்டு போல் கண்ணினள்; அங்கவை
மடக்கி வீசும் விழி வலை வீச்சிலே
வாலிபர்கள் இதயம் பிடிப்பவள்;
புயல் கிடந்த கார் வானமே கூந்தலோ?
பொறுக்கிக் கோத்த பவளம் இதழ்களோ?
இவள் நெய்தல் நிலத் தேவதையோ என
எழில் அரசி அவ்வூரில் இருந்தனள்

கோடை வானில் நிலவு பொழிந்திடக்
குளுகுளுத்த கடலைத் தழுவி ஓர்
வாடை வீசிய நல்லதோர் மாலையில்

மங்கை நரணை மணந்தாள்; மணந்தபின்
காலத்தோடு புதல்வர் பிறந்தனர்
களிப்பினோடு இல்லறமும் சென்றது.
நீலக் கடலும் அள்ளிக் கொடுக்கவே
நிம்மதியோடு வாழ்வு நகர்ந்தது

அலை கொண்ட கடல் அன்று துயில் கொண்டதுண்டு
அலைகின்ற மென் தென்றல் நிலை கொண்டதுண்டு
வலை கொண்டு படகோடு கடல் ஓடுவார்கள்
வருகின்ற தறியாது மையல் கொண்டதுண்டு

நெடுவானில் உடைவாளோடு அலைவான் Orion
நினைவென்ன கொண்டானோ விரைவில் மறைந்தான்
கடி நாயும் அவன் பின்னால் அடிவானம் போகும்
தனியாக விடி வெள்ளி நிலவோடு மேயும்

விடிகாலை வரும் நேரம் கடல் மீது மாற்றம்
மிக நின்ற தண்ணீரும் பின்னோக்கிப் போக
அடி நீள மணல் மீது பல மீன்கள் துள்ள
அட என்ன இது என்று பலர் பார்க்கப் போக

கருவண்ணம் உருவான சுவரோ இதென்ன
தலைநூறு படம் தூக்கி வரும் நாகம் என்ன
நரமானிடர் மீது ஒரு சாபம் என்ன
நாடெல்லாம் இனி வெள்ளக் காடாகும் என்ன
உருவாகி நெடு வானில் உயரே எழுந்து
உயிர்க் கொல்லி என வந்த தலை ஒன்று - நீளக்
கரை எங்கும் உருவந்த கடல் நீர் புகுந்து
கனிகாய் பூ என இன்றி உயிர் கொன்ற தன்று

கடலோடும் வலைஞர்கள் பல வீடும் அங்கு
கவிழ்த்துக் கிடந்திட்ட சிறு தோணியாவும்
உடையான் ஏழ் உலகெல்லாம் உறைகின்ற கோவில்
ஒரு மாதா மரியன்னை உறை கோவிலோடு
கடை கண்ணி கல்லூரி விளையாட்டரங்கம்

கரையோரம் தலை தூக்கி நிலை நின்ற யாவும்
மட மானிடன் கண்ட கனவோடு சேர்த்து
வதை செய்ய வெறி கொண்ட கடல் கொண்ட தன்று.

கடல் கரையிலே நின்ற சிறுசெடி
கடலின் கோபம் தப்பியது ஆயினும்
அதனைச் சுற்றித் தழுவிய பூங்கொடி
அலையில் பட்டுத் துவண்டு விழுந்தது
கனியும் பூவும் சிதறிக் கிடந்ததைக்
கண்டவன் கண் நதி கடலில் கலந்தது
மனைவி மக்களை அள்ளிக் கொடுத்தவன்
மனம் இடிந்தனன்; வான் இருண்டது.

*****

நாட்கள் சென்றொரு மாதம் கடந்தது
நரனின் தோணி கடலில் மிதந்தது
பாழ் கடல் செய்த பாவம் பயந்திடான்
பாரை வெல்ல மறுபடி போகிறான்
ஆழ நெஞ்சில் இரக்கம் இல்லாக் கடல்
அன்னை சீறினள் ஆயினும் மானிடன்
வேலை இன்றிச் சோம்பிக் கிடப்பதோ?
வேலை மறுபடி ஆள விழைகிறான்

வெறி கொண்ட கடல் வந்து தரை மோதினாலும்
மிக வாழ்ந்த எம் வாழ்வை அலை கொண்ட போதும்
எறிகின்ற கடல் என்று மனிதர்கள் அஞ்சார்
எது வந்த தெனின் என்ன அதை வென்று செல்வார்
முறிகின்ற தடிகள் தான் மனிதர். ஆனாலும்
மோசங்கள் வரல் கண்டு சாயாது மனிதம்!
கருமை கொள் இரவொன்று வருமாயின், பின் வை
கறை ஒன்று கீழ்வானில் எழும் என்று கண்டோம்.

விழமைந்தன்

ON STUDYING

People often ask me what is the best way or method to study. Very recently one of my cousin who is sitting for the Sri Lankan advanced levels asked me this. Presumably they think I am a good person to ask since I have always got good grades, so I must be very methodical or even regimented in my studies. The truth is far from that. Nevertheless, through the high school, University and post grad studies, I have understood a lot about what are the dos and donts in persuing academic excellence. So I thought I will write down something here which will answer some of their questions, so that I could point this to all of them later.

First, let me satisfy the curiosity of those who want to know my 'secret and successful' recipe of studying. I am usually a very last minute person, and very much so when it comes to assignments and unimportant exams. I am not shy of putting in the hard yards if it is necessary, but that hard work is often inspired by my will and desire for success, and the resulting drive, rather than any in-built habit of discipline. As such, I am prone to bursts of energy and drive at critical moments rather than slow steady progress. My Ph.D might be an exception to this, because nobody can 'do' a Ph.D 'at the last minute' or the last month. It requires effort throughout the three to four years. Even so, my Ph.D was not one constant gentle push. There were times when I had not done any research at all for months and months on end. Sometimes this was due to circumstances or actions beyond my control, but I was always able to get back because I did not think it was necessary to have a persistent push throughout four years to complete a Ph.D. Short sharp bursts of concentrated energy and some follow up work was more than enough. As for high school, I did work hard, but the motivation came from envisioning my goals, rather than doing it for mom or dad or because I had nothing better to do. At the University I worked well within my limits, which was to concentrate on the lectures, do my assignments (if at

the last minute) then cram during the SWOT weak.

What am I saying here? Be lazy, be a last minute person, and by default you will become brilliant or get good grades? Not really. It is simply that, there is much more to academic excellence than hard work.

Just like a chemical reaction, you need three ingredients to succeed academically.

1. The matter : in this case, the grey matter, the brains
2. The Force: yep, hard work
3. Proper orientation: the channeling of your energies

Intelligent matters, and some of it is genetic. However, all of us can improve it. The trick is not to be so exam oriented or short term goal oriented, but training your brain in multiple ways. This may often include fun activities, such as singing, learning instruments, acting in dramas, reading a lot of fiction, doing sports, and other fun things. A kid who does many of these things, especially at school level, is actually likely to do better in studies later in life than a book worm. Even at higher levels dont ever think that 'this is not needed, this is not in the syllabus' etc. Learn out of interest, learn seemingly random things, they will come in handy later. It is like natural fertilizer as opposed to artificial fertilizer to a land. It takes time before you could see the benefits, but it agrees with the system and is long lasting.

Hard work might be needed at times. However it is very important to understand when to peak. We see a lot of kids who do their best during junior high. They might be known as very smart kids at that age, but soon they run out of steam. Then people say ' He / she used to be very clever when they were young, what happened?' Simply, if you are planning to study further, and you are already doing your best, you must remember that it is not sustainable. The Sri

Lankan advanced levels might be an exception, because university is much less competitive so it might be useful to peak during advanced levels. Even so, if you feel you are already doing your best and there is a long way to go yet, it might be time to stop and have a reality check. It might be that you are in the wrong field or following the wrong path. For, take it from me, it NEVER feels very difficult when you are following the career path which is right for you. I have never once felt that I needed to work very hard to stay on course academically. Importantly, this gave me space in life, so that I could pursue extra curricular activities and other aspects of life. The kid who did not know me as a brilliant student in high school might still remember me as the A/L union leader, the interact club president, or simply the 'anna' who was kind to him in the parking lot.

The 'proper orientation' thing. Educationists have said a lot about this, and I won't go into details, but I could give a few useful tips. First, study only when your mind and body are fresh. There is no point putting in sleepless nights. It is the intensity and quality that matters, not the quantity of time you spend studying. Your goal also should not be 'I will study this long', but rather 'I will study these sections today, if I can cover them'. If you did not finish, no worries, just make sure that you were thorough with the sections you did cover. Of course, the ideal situation is if you do not think at all about structuring your studies. This may sound strange, but if you are really interested in what you are studying you will not waste time in planning. Was there a time when you just bought your favourite novel and came up with a plan first about how you were methodically going to finish this many chapters a day? Thought not. You simply devoured it. Or at least, that is what I would have done.

At the end of the day, you ought to love your studies and your career. More than that, you ought to love life itself. If you really enjoy what you are doing, and if you are good enough to do what you are doing, it will never seem a burden. Some of the great cricket batsmen, it is said, have a lot of 'time' to play their shots, even against the fastest of bowlers. The bowlers presumably bowl equally

fast to everyone, so how come some guys have more time to play their shots? It is simply that they belong there, they have mastered their craft, they have very high levels of confidence. They may even seem flamboyant, but they will have results to show for their effort. If you are doing well academically, you should feel like that too.

Last but not least, never lose sight of the big picture. Of course this comes mostly with experience, and hindsight may be sometimes the best view one gets, but it is always worth to remember that there are paths that you may not see, or see and ignore, which might still be the best ones for you. Even the wisest do not see all ends. If you always focus on short term goals, you will always be fire fighting in life. Life should be a celebration after all, and not a burden. The smart people certainly do not celebrate all the time, but they never forget that while they work hard, their labours must one day end in greater celebrations and lasting happiness. Otherwise there is no point.

M. Piraveenan

சி*னி இடுகன் திருப்புகழ் - 1

இருண்ட கோபுரம் படு துகளாகிட ஒளியாகி
 இசைந்த இன்பமும் துன்பமும் ஒன்றெனும் அறிவாகி
 மருண்ட நெஞ்சினில் வலி கெட மாமயில் வருவோனே
 மலை வலஞ்செயு மாநகர் சிடனியில் உறைவோனே
 இருந்து சிடனியில் கலை தொழில் பண மிக உயர்வாகி
 இலங்குவோர் பலர் தமிழர்கள்; அவரொடு சமமாக
 வெருண்டு குடிவரும் அகதிகள் வாழவும் அருள்வாயே
 விலங்கு வேடர்கள் மடந்தை தோள் விழை பெருமானே

Thursday, April 21, 2011

தனிநாயகம்

தமிழ்த் தேசியமும்

தனிநாயகம் அடிகளாரும்

உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடுகள் என்றது பலரின்
 கண்முன் வருபவர் தனிநாயகம் அடிகளார் என்றால் அது
 மிகையாகாது. இன்று பலரும் மேடைகளில் தம் பேச்சின்
 ஆரம்பத்தில் அல்லது முடிவில்:

“என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
 தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே”

எனக் கூறுவதைக் கேட்கின்றோம்.

திருமுலரின் திருமந்திரத்தில் 81-ஆவது பாடல்:

“பின்னை நின்றென்னே பிறவி பெறுவது
 முன்னை நன்றாக முயல் தவம் செய்கிலர்
 என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
 தன்னை நன்றாகத் தமிழ்ச் செய்யுமாறே”

இதில் முதல் இரு அடிகள் எனது பிறப்பின் இருப்பை எமது செயல்
 களே நிர்ணயிக்கின்றன என்ற கருத்தையும் கடைசி இரு அடிகள்
 நல்வினைகளின் விளைவால் வரும் பிறப்பு அன்பின் வழி சிவத்தைத்
 தேடும் என்ற அர்த்தத்தையும் தருகின்றது.

இந்த அன்பு தமிழாக, பக்தியாக, ஆர்வத்தோடு வாழ்ந்த வாழ்வாக
 அடிகளாருக்கு அமைந்ததைப் பார்க்கின்றோம். அவரின் பார்வையில்
 இது தமிழ்ப் பண்பாட்டின் வெளிப்பாடு எனலாம்.

இந்த இரு இறுதி வரிகளை 1966-ஆம் ஆண்டில் அடிகளார் தானே
 முன்நின்று ஒழுங்கு செய்த முதலாவது உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி
 மாநாட்டினை ஆரம்பித்து வைத்தபோது குறிப்பிட்டார்.

இதன் பின் இவ்வரிகள் தாரக மந்திரமாகத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் எங்கணும் ஒலித்து வருவதைக் கேட்கின்றோம். இதனை ஏன் அழுத்திக் கூறுகின்றோம் எனில் அடிகளார் தமிழ் மக்களைத் தட்டி எழுப்பியதற்கு இதுபோன்ற பல உத்திகளைக் கையாண்டு அதில் பெரும் வெற்றி கண்டார் என்பதை விளக்குவதற்கே.

இவரின் இந்த உத்தியை விவேகானந்தரின், பாரதியின், விபுலானந்தரின், ஆங்கிலக்கவிஞன் ரெனிசன் பிரபு போன்றோரின் “எழு, விழி, பற” என்ற நிலைப்பாட்டிற்கு ஒப்பிடலாம்.

கிரேக்கர், ரோமர், சீனர், அரேபியர், வட இந்தியர் எனப் பல்வேறு நாகரிகங்களுடன் ஆதித் தமிழர் கொண்டிருந்த வர்த்தக, பண்பாட்டுத் தொடர்புகளும்:

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்”

எனவும்,

“யாதானும் நாடாலால் ஊராமால் என் ஒருவன் சாந்துணையும் கல்லாத வாறு”

(கற்றவனுக்கு தன்நாடும் தன் ஊரும் போலவே வேறு நாடுகளும் வேறு ஊர்களும்மாகும். அவ்வாறாயின் ஒருவன் சாகும்வரையும் கல்லாது காலம் கழிப்பது எப்படி)

எனவும் உலகளாவிய பரந்த நோக்கினைக் கைக்கொள்ள வழி சமைத்தது என்கின்றார்.

அதேசமயம் தமிழர் தமது மொழியை, பண்பாட்டை பேணிப் பாதுகாப்பதுடன் புதியன செய்வதன் மூலமே தமது தேசியத்தை உலகத்தேசியத்திற்கு உவந்து அளிக்கலாம் என்கின்றார். இதனையே Reciprocal Bases of National Culture and the fight for Freedom (தேசியப் பண்பாட்டிற்கும் சுதந்திரப் போராட்டத்திற்குமான பரஸ்பர தளங்கள்) என்ற தலைப்பில் ஆபிரிக்க கறுப்பின எழுத்தாளர் மாநாட்டில் ஆற்றிய உரையில் Frantz Fanon

“ If man is known by his acts, then we will say that the most urgent thing today for the intellectual is to build up his nation. If this building up is true, that is to say if it interprets the manifest will of the people and reveals the eager African peoples, then the building of a nation is of necessity accom-

panied by the discovery and encouragement of universalising values. Far from keeping aloof from other nations, therefore, it is national liberation which leads the nation to play its part on the stage of history. It is at the heart of national consciousness that international consciousness lives and grows. And this two – fold emerging is ultimately the source of all culture”

தனது செயல்களாலும், தனது திறமைகள் வாழ்வின் வசதிகள், கிடைத்த வாய்ப்புக்கள் அத்தனையையும் தமிழ் இனத்தை சிந்திக்க, செயல்பட வைத்தவர் தனிநாயகம் அடிகளார். இவருக்குத் தமிழ்ப் பண்பாட்டை பேணி வளர்ப்பது என்பது தெளிவான சிந்தனையின் அடிப்படையில் அமையும்போதே பயன்தருவதாகும்.

1955-ஆம் ஆண்டு கொழும்பில் அமைந்திருந்த தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகத்தில் ஆற்றிய உரையில்

“ It is selfless and noble to dedicate one’s time and energies under God to one’s Culture and one’s Country. The Tamil sage implied that Tamil Culture is the dearest possession of the Tamil people for the preservation of which no sacrifice would be great enough, not even life itself”

ஒருவரின் பண்பாட்டிற்காக, தாயகத்திற்காக இறைவன் தந்த காலத்தையும் சக்தியையும் அர்ப்பணிப்பது உயர்வானதும் தன்னலம் அற்றதுமாகும். தமிழ்ச் சான்றோர் தமிழ்ப் பண்பாடு தமிழ் மக்களின் கிடைத்தற்கரிய பொக்கிசம். எனவும் இதனைப் பேணுவதற்கு எந்தத் தியாகங்களும் ஈடாகா, உயிரும் தான் எனக் கூறியுள்ளனர்.

ஏனெனில்

பண்புடையார்ப் பட்டுண்டு உலகம்

அ.:தின்றேல் மண்புக்கு மாய்வதுமன்

(பண்புள்ளவர்கள் உள்ளதால்தான் உலகம் உள்ளதாய் இயங்குகின்றது. அது இல்லையானால் உலகம் மண்ணுள் புகுந்து அழிந்துபோகும்) என்கிறார். இந்தக் குறளை பல இடங்களில் இவர்கையாண்டுள்ளமை பண்பாட்டிற்கு இவர் அளிக்கும் முக்கியத்துவத்தைக் காட்டுகின்றது. இதனால்தான் 1952-இல் தனிமனிதரனாக நின்று Tamil Culture என்னும் ஒப்பற்ற சஞ்சிகையை வெளிக் கொணர்ந்தார். முதல் மூன்று இதழ்களும் இவரது தனிமுயற்சியாக,

அடுத்துவந்தவை Madras Academy of Tamil Culture என்னும் அமைப்பின் மூலம் வெளியிடப்பட்டன.

“இலங்கையில் தமிழ் மொழிக்கு தேசிய அந்தஸ்தும் உரிமையும் இல்லையெனில் உலகில் எந்த நாட்டிலும் வேறு எந்த மொழிக்கும் உரிமை இல்லை” என அடித்துக்கூறிய அடிகளார் சிகங்கள மொழியை அவர்தம் அற்புதமான பண்பாட்டை அவற்றைப்பேணிவளர்க்கவேண்டிய தேவைகளையும் வலியுறுத்தத் தவறவில்லை. இந்த நிலைப்பாட்டையே இந்தியமொழிகள்மீதும் கொண்டிருந்தார்.

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர், தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாரா” என உரக்கக் கூவிய பூங்குன்றத்துக் கணியன் இராமநாதபுரத்தில் பூங்குன்றம் என்னும் ஊருடாக பரந்த உலகத்தை தழுவியபோதும் தன் ஊரையும் தன் பெயருடன் சேர்த்துக் கொண்டான்.

யாழ்ப்பாணமாவட்டத்தில் கரம்பன் என்னும் ஊரில் பிறந்த அடிகளார் கால் படாத நாடுகளே இல்லை எனலாம். இவர் பயணம் எல்லாம் தமிழ்த் தேடலாக தமிழ்த் தேசியத்திற்கு உரமூட்டுவதாக அமைந்தன. முடிவில் இவரும் தான் தொடங்கிய இடமான கரம்பனுக்கு வந்து அமைதிகண்டார். தன்னையும் முதன் முதலாகத் தரிசித்திருப்பார். இளங்கோ அடிகளாரைப்போல், விபுலானந்த அடிகளாரைப்போல் எதைத்துறந்தாலும் தமிழையும் தமிழுக்குச் செய்யும் வாழ்வையும் துறவாத துறவியானார். இதுவும் “மனிதப் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மாநிலத்தே” என வாழ்வில் கொண்ட பற்றின் பண்பாடே எனலாம்.

“ஐம்புலன் அடங்கியே சும்மா இருக்கின்ற

ஆகாத துறவு வேண்டேன்.

அத்துறவினால் வரும் விடுதலை எனக்கென்றும்

அற்பமும் வேண்டுகில்லேன்.

எம்பிரான் என்னை இங்கே ஆனந்த பந்தங்கள்

ஆயிரம் சூழ்ந்து தழுவ

எங்கனும் விடுதலைப் பரிசும் உண்டாகுமே”

என்னும் தாசுரின் அஞ்சலியை நினைவு கூர்ந்து அமைகின்றேன்.

-ம. தனபாலசிங்கம், சிவஸ்திரேஷ்யா

பயன்பட்டவை

1. Collected Papers of Thani Nayagam Adigal-International Institute of Tamil Studies.
2. Frantz Fanon

❖ 50 ❖ தை 2011 ❖ கலப்பை 67

✽ சிறுகதை

சொந்தம் விடும் போகமா

-தேவஜி கருணாகரன்

“ஆம்... ம... மா... கொஞ்சம் கி...ட்ட வாங்கோ,” படுக்கையாய் இருந்த வதனி மிகவும் சிரமப்பட்டுத் தலையை நிமிர்த்தித் தாயை மெல்லிய குரலில் அழைத்தாள்.

அருகே சென்று மகளைப் பார்த்த விஜயநாயகியின் பெற்ற வயிற்றில் ஏதோ பிசைந்தது, துக்கம் பீறிக் கொண்டு வந்தது. குழி விழுந்த கண்கள், உடம்பில் கிள்ளி எடுக்கச் சதையுமின்றி, திட்டித் திட்டாக எலும்பு தெரிய, கிழிந்த நாராக, படுக்கையில் கிடந்தாள் அவள் மகள் வதனி. அது மட்டுமா, மூக்கிலும், கைகளிலும் பிளாஸ்டிக்குளாய்கள் பொருத்தப்பட்டிருந்தன. இது

அவள் மகள் வதனியோ என ஐயப்படும் கோலத்தில் இருந்தாள். வதனிக்கு நல்ல சிவந்த மேனி ஆனால் படுக்கையில் இருந்த வதனியின் மேனியோ கறுத்து சுருக்கம் விழுந்திருந்தது. அவளுடைய கிட்னி நோய் முற்றி, கடந்த இருண்டு கிழமையாக வெஸ்மீட் தனியார் மருத்துவமனையில் தீவிர பராமரிப்பில் இருந்தாள். ஆனால் நாளுக்கு நாள் அவள் நிலைமை மோசமாகிப் போனதே தவிர குணமாகிற அறி குறிகள் எதுவுமே தெரியவில்லை.

அந்நேரம் இரண்டு தாதிகள் "How are you dear? Let us make you comfortable for the night",

❖ கலப்பை 67 ❖ தை 2011 ❖ 51 ❖

என அன்பாகக் கூறியபடி அறைக்குள் நுழைந்தனர். விஜய நாயகியின் மனசைக் கசக்கிக் கொண்டு வந்த விம்மலையும் கண்ணீரையும் அடக்கிக் கொண்டு அறையில் ஒரு பக்கமாகப் போய் நின்று கொண்டாள். அவர்கள் போன பின்னால் மகள் அருகே சென்று.

“என்னம்மா வதனி, என்ன வேணும்” மகளின் தலை முடியைக் கோதியபடி கேட்டாள்.

தாயின் காதில் மட்டும் கேட்கக் கூடியதாக மூச்சு முட்ட, நிறுத்தி நிறுத்தி ஏதோ கூறிமுடித்தாள் வதனி. விஜய நாயகி, மின்சாரம் தாக்கியது போல் பின்னால் ஒரு அடி எடுத்து வைத்தாள். அதிர்ச்சியில் கண்கள் விரிய, உடல் வெலவெலக்கத் தள்ளாடினாள். அவளுக்கு தலையும் சுற்றியது, மெல்ல வதனியின் படுக்கையில் அமர்ந்து கொண்டாள்.

மகள் வதனிக்கு இப்படி ஒரு ஆசை இருக்கும் என அவள் எதிர்பார்க்கவேயில்லை. அதன் விளைவுகளை நினைத்துப் பார்க்கவே உடம்பெல்லாம் நடுங்கியது. பின்பு தன்னை ஒருவாறு சமாளித்துக் கொண்டு,

“எப்படி வதனி, இதன் பின் விளைவுகளை யோசித்தியா? நாங்கள் எல்லாரும் சேர்ந்து உன் கணவருக்கு செய்த துரோகத்தை

அவர் மன்னிப்பாரா? கோவித்துக் கொண்டு உன் குழந்தைகளை யும் வெறுத்து, புறக்கணித்திட்டு போயிட்டார் என்றா என்ன செய்து? வேண்டாம் இந்த விசப் பரிட்சை. அதோட மணிவண்ணன் இதை எப்படி எடுப்பானோ?” விஜயநாயகி தன் மனதில் பட்டதை அப்படி சொல்லி விட்டாள்.

“அம்...மா... கி...ட்ட வாங்கோ. என்னா...லே கனக்கப் பேச... முடியாது. நீ...ங்க சொல்லா...ட்டி என்ன. எல்...லா உண்...ண்...மையையும் ஒரு கடி...தமா எழுதி வைத்...தி ருக் கி...றேன். அதை நானே அவ...ரிட்...டே கு டு த்...தி டு...றேன். என்...ன்...னுடைய கடைசி ஆ... ஆ...சையை நிறைவேற்றி வை...யுங்க்யோ.” மூச்சுத்திணற சொல்லி முடித்தவளின் முகத்திலும் கழுத்திலும் வியர்வை முத்து முத்தாகத் துளிர்ந்து வழிந்தோடியது.

விஜயநாயகி மகளின் வியர்வையை மெல்லிய துணியால் துடைத்தபடி “சரி அம்மா உன் விருப்பத்தை அப்பாட்டே சொல்லுறேன், நீ கவலைப்படாதே” என்றாள்.

மருத்துவனையிலிருந்து வீடு திரும்பிய விஜயநாயகி, கணவர் கந்தசாமியை ஒரு பக்கமாக அழைத்துச் சென்று,

மகள் வதனியின் கடைசி ஆசை என்ன என்பதைச் சொன்னாள்.

“ஐயோ கடவுளே இது என்ன சோதனை.”

என்றவர் தலையிலே கையை வைத்தபடி பொத்தென கதிரையில் அமர்ந்துவிட்டார். இதனால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளை நினைத்து அவர் உடம்பு வியர்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

“கடவுளே ஏன் எங்களுக்கு மாறி மாறி இப்படி கஸ்டம் வருது. இனப் போர் பிரச்சனை என ஊர் விட்டு ஊர் வந்தா இங்கே வியாதியாலே உயிரைப் பறிக்கிறியே பிள்ளையாரே. எங்கள் மகளுடைய வாழ்க்கை நல்லா இருக்க வேணும் என்று முழுப் பூசனிக்காயை சோற்றிலே மறைப்பது போல் ஒரு பெரிய உண்மையை மறைத்து விவேக்குக்கு அவளைக் கட்டி வைத்தோம். நாங்கள் செய்த இந்தப் பாவத்தால் எங்கள் இரண்டு பேரப்பிள்ளைகளின் வாழ்க்கை அல்லவா பாழாகப் போகிறது. ஏனம்மா வதனிக்கு இப்படி ஒரு ஆசை?”

“பாசம் தான், வேறென்ன. அவளுக்குப் பிறந்தது இரண்டும் பெண்பிள்ளைகளாச்சே. கொள்ளி போட மகளில்லையே? அது தான் இப்படி ஒரு ஆசை.”

அடுத்த நாள் காலை விஜயநாயகியும், கந்தசாமியும்

வதனியின் கணவர் விவேக்கும் குழந்தைகளோடு மருத்துவ மனைக்குச் சென்றனர். வதனி மூச்சுவிடத் திணறிக் கொண்டிருந்தாள். வைத்தியர்கள் வதனி இரவு வரையும் உயிரோடிருப்பது நிச்சய மில்லை எனக் கூறிவிட்டார்கள். உள்ளே வந்த விவேக் வதனியின் அருகே அமர்ந்து அவளின் கையைத் தடவியபடியிருந்தான். மனைவியின் நிலையை நினைத்து அழுது, அழுது அவன் கண்கள் சிவந்திருந்தது. இடை இடையே பெருமூச்செறிந்தபடி இருந்தான்.

விஜயநாயகியும் கந்தசாமியும் ஒரு முடிவோடுதான் வந்திருந்தனர். வதனி எழுதி வைத்திருந்த கடிதத்தை மேசை லாய்ச்சியிலிருந்து எடுத்த விஜயநாயகி,

“விவேக், வதனி இந்தக் கடிதத்தை உங்களிட்ட குடுக்கச் சொன்னாள். அவளால் கனக்கக் கதைக்க முடியாது. ஆகையால் எல்லாத்தையும் இதிலே எழுதியிருக்கிறாள். குழந்தைகளுக்கு பசிக்கிறதாம், கன்னுக்கு கூட்டிட்டு போறோம்,” என்றவள் குழந்தைகளை அழைத்துக் கொண்டு அறையை விட்டு வெளியேறினாள், கூடவே கந்தசாமியும் சென்றார்.

விவேக் கடிதத்தைப் பிரித்துப் படித்தான்.

“விவேக், என் கடந்தகால வாழ்க்கையில் நடந்த சம்பவத்தைச் சொல்லாமல் உங்களுக்குத் துரோகம் இளைத்து விட்டேன். உங்களைக் கல்யாணம் கட்டமுன்னமே ஒரு குழந்தைக்குத் தாயாகிவிட்டேன். ஆயிரத்தி தொளாயிரத்தி என்பத்தி ஒன்பதில், சிங்களப் படை யாழ்ப்பாணத்தின் மேல் படையெடுத்து, அத்து மீறி வீடுகளுக்குள் புகுந்து இளம் பெண்களைக் கற்பழித்தனர். அப்படி பலியானவர்களுக்குள் நானும் ஒருத்தி.”

விவேக் அதிர்ந்து போனான், கையினின்று கடிதம் நழுவிக்கிழே விழுந்தது. “ஐயோ வதனி நீயுமா இந்த மிருகங்களிடம் சிக்கிப் பலியானாய்.” என முணுமுணுத்தவனின் கண்கள்

குளமானது. ஆத்திரத்தில் இரத்தம் கொதிக்க உடல் நடுங்கியது. கீழே குனிந்து நடுங்கும் கரங்களில் கடிதத்தை எடுத்து தொடர்ந்து படித்தான்.

அப்பனக்குப்பதின்முன்று வயதுதான். அறியாத பருவம். நான் கர்ப்பமாகியிருக்கிறேன் என்பதை நாலு மாதம் போன பின் தான் அம்மாவுக்கே தெரியவந்தது, அம்மா சொல்லித்தான் எனக்குத் தெரியவந்தது. அடுத்த நாள் நாங்கள் இந்தியா புறப்படவிருந்தோம். நாலு மாதம் ஆனதால் கருவைக் கலைக்கவும் முடியவில்லை. அது தாயாகிற வயதா? நானே ஒரு குழந்தை எனக்கு ஒரு குழந்தை. எனக்குக் குழந்தை பிறந்ததும் அப்பா அம்மா தான் பெற்றோர் என இந்தியாவில் பதிவு செய்யப்பட்டது. என் தம்பியாக வீட்டில் வளரும் மணிவண்ணன் தான் என் மகன். அவஸ்திரேலியா வந்ததும் எங்கள் கடந்த கால வாழ்க்கையை எல்லோரும் மறந்து வாழ்ந்தோம். உங்களைக் கட்டி எந்தக் குறையுமில்லாமல் மிகவும் சந்தோசமாக பதினைந்து வருடம் வாழ்ந்திட்டேன். ஆனால் விதி மறுபடியும் இந்த கிட்னிவியாதியாக வந்து விளையாடிட்டுதே.

விவேக் நான் பிளைக்க மாட்டேன். எங்களுக்குப் பிறந்த இரண்டும் பெண் குழந்தைகள். என் தலைமகன் மணிவண்ணனே எனக்குக் கொள்ளி வைக்க வேணுமென ஆசைப்படுறேன். விவேக், இது நான் என் மகனுக்கு செய்கிற கடனாக இருக்கட்டும். உங்களைப் பற்றி எனக்குத்

தெரியும். நிச்சயம் நீங்கள் என் விருப்பத்தை நிறைவேற்றி வைப்பீர்கள் என நம்புகிறேன். இந்த உண்மையைத் தயவு செய்து மணிவண்ணனிடம் சொல்ல வேண்டாம்.

இப்படிக்கு உங்கள் அன்பு மனைவி

வதனி

கடிதத்தை வாசித்து முடித்த விவேக் குலுங்கிக் குலுங்கி அழுதான். கண்ணீர் கட்டுக்கடங்காமல் கன்னத்தில் வழிந்தோடியது. எழுந்து போய் ஆழ்ந்த தூக்கத்தில் இருந்த வதனியின் முகத்தை வருடி, நெற்றியில் முத்தமிட்டான். சூடான அவன் கண்ணீர் அவள் நெற்றியில் படவும், விழித்துக் கொண்டாள். சூழி விழுந்த அவள் கண்கள் அவனைப் பாசத்தோடு பார்த்தன. விவேக் வதனியின் காதடியில் குனிந்து,

“வதனி உன் ஆசையை நிச்சயமாக நிறைவேற்று வேணம்மா,” என்றான்,

அவனிடமிருந்து ஒரு நிம்மதி நிறைந்த பெருமூச்சு வெளிவந்தது. விவேக் அவளின் ஒரு கையைப் பிடித்தபடி பக்கத்தில் அமர்ந்து கொண்டான்.

கண்டனிலிருந்து திரும்பி வந்த கந்தசாமியின் கண்கள் விவேக்கின் கண்களைச்

சந்தித்தன. அவருடைய கேள்விக்கு விவேக்கின் கண்களில் பதிலையும் கண்டார். கந்தசாமி மருமகனை மார்போடு அணைத்துக் கொண்டார். தங்கள் வாழ்க்கையில் வந்த சோதனைகளை நினைத்து இருவரும் கண்ணீர் வடித்தனர். மாமனாரை அடுத்த அறைக்கு அழைத்துச் சென்று அங்கு இருந்த கதிரையில் அமர்த்தி, தானும் பக்கத்தில் அமர்ந்து,

“மாமா நீங்கள் செய்தது தான் சரி. இந்தச் செய்தி எனக்கு பெரிய அதிர்ச்சியாகவிருந்தது. ஆனால் நீங்கள் என்னை ஏமாத்திட்டீங்கள் என்று கவலைப்பட வேண்டாம். எனக்கு உங்கள் மேலோ வதனி மேலோ எந்தவித வருத்தமோ, கோபமோ இல்லை. நடந்த சம்பவத்திற்கு அவளோ நீங்களோ பொறுப்பில்லையே. வதனியின் வயிற்றில் உண்டான கருவை அழிக்காமல் போரினால் இழந்த எம் தமிழினத்தின் ஜனத் தெகையை ஈடுசெய்ய உதவியிருக்கிறீர்கள். இது ஒரு சாதனை என்றுதான் சொல்வேன்.

அன்று சூரியன் மேற்கில் மறையவும், வதனி தன் கணவன், பிள்ளைகள் பெற்றோர் அனைவரையும் விட்டு விட்டு நிம்மதியான ஒரு உலகிற்குப் போய்ச் சேர்ந்தாள்.

வாசிப்புக்கலை

Art of Reading

-கலாநிதி சிவநாவுக்கரசு கலைநாதன்
சிட்னி

5.1 வாசிப்புக்கலை Art of Reading

மாணவர்களே!

1. நீங்கள் கற்றலில் உறுதியான பாதையில் சென்று வெற்றி பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமா?
2. பாடநூல்களையும், பயன்தரும் அறிவு நூல்களையும் அதிகம் வாசியுங்கள்.
3. நிறைய வாசிப்பதால் நிறைந்த அறிவினைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் பலதரப்பட்ட நூல்களையும் வாசிக்கும்போது அறிவு பல்கிப் பெருகிக் கொள்ளும்.
4. வாசிக்கும் விடயங்களை முழுத்திறமை கொண்டு வாசிக்க வேண்டும். ஆழ்ந்த பொருள் விளங்கி வாசித்துக் கிரகித்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

5. விரைவாகவும் வாசிக்கப் பழகிக் கொள்ளல் வேண்டும் வினைத் திறனுடைய வாசிப்பு வரவேற்புக்குரியது. இவை உங்களிடம் காணப்படுமானால் உங்கள் கல்விப்பாதை வெற்றிக் கம்பம் நோக்கிப் பாய்ந்து செல்லும்.

5.2 வாசிப்பின் நோக்கம் Aim of Reading

ஒரு நூலில் உள்ள விடயத்தினையோ அல்லது கட்டுரையையோ வாசிக்கும் போது, நாம் ஏன் அவற்றை வாசிக்கின்றோம் என்ற அறிவு அவசியமாகும். ஏன் அதனை வாசிக்கின்றோம் என்ற நோக்கம் தெளிவாகவிருந்தால் அவ்விடயத்தினைக் கிரகித்துக் கொள்வது இலகுவாகவிருக்கும். எதனை அறிந்து கொள்ள வாசிக்கின்றோம் என்ற அறிவுடன் வாசிப்பு நடைபெறும்போது கிரகிப்புத் தன்மை அதிகரித்துக் கொள்ளும்.

மாறாக நோக்கம் அறியாது வாசித்தால், அங்கு அக்கறையற்றதன்மையே மேலோங்கும். வாசிப்புத் தொழில் நடைபெறும் ஆனால் என்ன வாசிக்கப்பட்டது என்பது தெரிந்து கொள்ளப்பட மாட்டாது. கிரகித்து ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்வதற்கு எவ்வித பொருளும் இருக்கமாட்டாது. எனவே அங்கு நடைபெற்ற வாசிப்பினால் எதுவித பயனும் கிடைக்கப் போவதில்லை. எனவே வாசிப்பின் போது அதன் நோக்கத்தினை அறிந்து வாசித்துக் கொள்ளல் வேண்டும். அப்போதுதான் அதன் பயன் எம்மை வந்து சேரும்.

5.3 சொற்களஞ்சியம் (Vocabulary)

ஒவ்வொருவரும் தமது இரண்டாம் மொழியில் பெரும் பாலும் குறைந்தளவிலான சொற்களஞ்சிய அறிவினைக் கொண்டு இருக்கலாம். ஆனால் தமது தாய்மொழியல் சொற்களஞ்சிய அறிவு மட்டுப்பாடுடையவர்களாகவிருத்தல் பொருத்த முடையதல்ல. சொற்களஞ்சிய அறிவும் வாசிப்பும் ஒரு நாணயத்தில் இருபக்கங்கள் போன்றவை. ஒன்றில் ஒன்று தங்கியுள்ளன. நிறைய வாசித்தால் சொற்களஞ்சிய அறிவை அதிகரித்துக் கொள்ளலாம். சொற்களஞ்சிய அறிவு மேம்பட்டிருப்பின் வாசித்து விளங்கிக் கொள்ளல் இலகுவாகவிருக்கும். ஆனால் இவற்றில் எது முதல் நிலையில் வேண்டப்படுகின்றது என்று கேட்டால், சிக்கலானதுபோல் தோன்றினாலும் முட்டையா கோழியா முந்தியது என்ற வினாவுக்கு விடையளிக்கச் சங்கடப்படுவதுபோல் தடுமாறத் தேவையில்லை.

திடமாக வாசிப்புத்தான் முதல் தேவையானது என்று விடையளிக்க முடியும். ஏனெனில் வாசிப்பின் மூலம் பல்வேறு விடயங்களை அறிந்து கொள்வதுடன் பல புதிய சொற்களையும் அறிந்து கொள்ளமுடியும் லவா? வாசிப்பினை மேற்கொள்ளும்போது சொற்களை அறிந்து கொள்வது இலகு. தனிச் சொற்களாகத் தெரிவு செய்து களஞ்சியப் படுத்துவதிலும் பார்க்க வாசிப்பின் போது சொற்களைப் பெற்றுக் களஞ்சியப்படுத்திக் கொள்வதே இலகுவானது. வாசிப்பினைப் பெருக்கிச் சொற்களஞ்சியத்தை அதிகமாக்குவோம்.

சொற் களஞ்சியம் அதிகரித்துக் காணப்பட்டாற்றான், பரீட்சை களில் இலகுவாக விடையளித்து வெற்றி காணவும், ஒப்படைகள் போன்றவற்றைச் சமர்ப்பிக்கவும் வாய்ப்பாகவிருக்கும். பலரிடம் அறிவு (Knowledge) அதிகம் காணப்படினும், புத்தாக்கச் சிந்தனைகள் (Innovative Thinking) பெருகியிருப்பினும் சொற்களஞ்சியத்தின் பற்றாக்குறையினால் அவற்றை வெளியிட்டுக் கொள்ள முடியாது திண்டாடுவார்கள். தொகையான நூல்களின் வாசிப்பின் மூலந்தான் இக்குறைபாட்டிற்குத் தீர்வு கண்டுகொள்ள முடியும். பயனுள்ள நூல்களை நிறைய வாசிக்க வேண்டும். வாசிக்கும்போது சந்திக்க நேரிடும் புதிய சொற்களில் கவனமெடுத்தல், அவற்றின் பொருள் விளங்காவிடின் அகராதியின் உதவியுடன் தெரிந்துகொள்ளல் அறிந்தவற்றைச் சொற்களஞ்சிய அட்டைகளைத் (Vocabulary Cards) தயாரித்துப் பதிந்து வைத்து ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளல் சொற்களஞ்சியத்தை அதிகப்படுத்தும் வழிமுறைகளாகும். இதனைக் கணினியிலும் சேமித்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் அட்டைகள் இலகுவில் பார்வைக்குப் படுத்தக் கூடியவை, எடுத்துச் செல்வதும் இலகுவானது.

5.4 கிரகித்து வாசித்தல் (Concentrate Reading)

பாடநூல்களையும் துணைப்பாடநூல்களையும் வாசிக்கும் போது கதைப்புத்தகமொன்றை வாசிப்பது போல வாசித்தல் கூடாது. அங்கு பயன்படுத்தப்படும் ஒவ்வொரு சொற்களும் பாடப் பொருட்களுடன் தொடர்புடையதாகவிருக்கலாம். கதையொன்றை வாசிப்பது போல் அதை வாசிக்க முடியுமா? அவற்றை ஆறுதலாக அவதானித்துக் கிரகித்து வாசித்தல் வேண்டும். கிரகித்து அறிந்து கொண்டவற்றை மனதில் நிலையாக வைப்பிட்டுக் கொள்ளல் வேண்டும். அதற்கு இலகுவான வழி வாசித்து அறிந்து கொண்ட புதிய விடயத்தினை உங்களுக்கு நன்கு

தெரிந்த விடயமொன்றுடன் தொடர்புபடுத்தி ஞாபகத்தில் வைப்பிட்டுக் கொள்ளல் ஆகும்.

5.5 வாசித்தற் கோலங்கள் (Patterns of Reading)

கற்றற் சாதனங்களை வாசிக்கும் போது எவ்வாறு வாசித்தல் வேண்டும் என்பதும் இங்கு கவனத்திற்குக் கொள்ளப்படுகின்றது.

அவற்றில் பலவிடயங்கள் அவதானத்திற் கொள்ளப்படுகின்றன. அவற்றில் முக்கியமான இரண்டினை முதலில் அவதானியுங்கள்.

1. நீங்கள் உரத்துச் சத்தமாக வாசிக்கும் பழக்கம் உடையவரா?
2. வாசிக்கும்போது உங்கள் இதழ்கள்/உதடுகள் அசை கின்றனவா?

என்ற இரண்டு வினாக்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. நவீன வாசித்தல் செல்நெறியில் உரத்து வாசித்தல் சாமர்த்தியமற்ற வாசிப்பு முறையாகக் கருதப்படுகின்றது. கண்களால் சொற்களை அவதானித்து மனதால் வாசித்துக் கிரகித்துக் கொள்வதே செம்மையான வாசிப்பு முறையென விதந்துரைக்கப்படுகின்றது. இவ்வழி செயற்படும்போது கிரகிரப்புத்தன்மை அதிகரிக்கப்படும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

மேலும் வாசிக்கும்போது உங்கள் இதழ்கள் (Lips) அசைவுக்குள்ளாகின்றனவா? மேலிதழும் கீழிதழும் சுருங்கி விரிகின்றனவா? அவ்வாறு வாசிப்பதும் சாமர்த்தியமற்ற வாசிப்புமுறையாகவே கருதப்படுகின்றது. அவ்வாறு இதழ்களை (உதடுகள்) அசைத்து வாசிப்பது, உரத்துச் சத்தமாக வாசிக்கும் திசை நோக்கியே உங்களை நகர்த்திச் செல்ல முனைகின்றது என்று முடிவுகொள்ளப்படுகின்றது. எனவே கற்கும்போது இதழ்கள் அசையாது கற்கவேண்டும். கண்கள் மட்டும் சொற்களில் அசைந்து செல்லல் வேண்டும்.

ஆனால் நீங்கள் ஒரு தீவிர வாசிப்பாளராகவும் விரைவான வாசிப்பாளராகவும் இருந்தால் சில குறிப்பிட்ட கஷ்டமான விடயங்கள் உங்கள் வேகத்தில் விளங்கிக் கொள்ள முடியாது இருக்கலாம். அவ்வாறு ஏற்படும் சந்தர்ப்பங்களில் அவற்றை உரத்து வாசித்து விளங்க முயற்சிப்பதில் தவறில்லை. ஒரு தடவைக்குப் பல தடவைகள் உரத்து வாசித்து விளங்கிக் கொள்ளலாம். அது தவிர்ந்த வேளைகளில் சாதாரணமாகக் கற்கும் போது உரத்து வாசித்தல் தவிர்க்கப்படவேண்டும். வாசித்தற் பாடவேளை ஆசிரியருக்கு முன்பாக உரத்து வாசித்து, வாசிப்பைச்

செம்மையாக்கிக் கொள்ளல் அனுமதிக்கப்பட்ட செயல்முறையாகும் என்பதை இங்கு கவனத்திற் கொள்க. அவை விதி விலக்கானவை. சாதாரண கற்றல் இதழ்கள் அசையாத மௌன வாசிப்பாகும்.

5.6 சொற்களுக்கு அழுத்தம் கொடுத்தல்

ஒரு குறிப்பிட்ட விடயத்தினை வாசிக்கும் போது அங்குள்ள சொற்கள் யாவற்றிற்கும் ஒரே தன்மையிலான அழுத்தம் கொடுத்து வாசிக்கக் கூடாது. சில சொற்கள் எடுத்துள்ள விடயத்துக்கு அழுத்தமான பொருள் தருவனவாக அமைந்திருக்கலாம். அவற்றுக்கு ஏனைய சொற்களுக்குக் கொடுப்பது போன்ற இடத்தினைக் கொடுக்க முடியாது. அவற்றை முக்கியத்துவப்படுத்தி கூடிய அழுத்தம் கொடுத்து வாசித்தல் வேண்டும்.

மாணவர்களே! உங்கள் அனைவருக்கும் உங்கள் மனதைக் கவர்ந்த ஆசிரியர் ஒருவர் இருப்பார் அல்லவா? அவர் உங்களது அபிமான ஆசிரியர் (Favourite Teacher) ஆகும். அவரை உங்களுக்குப் பிடித்த காரணத்தால் அவரிடமிருந்து பலவற்றை நீங்கள் பின்பற்றுபவர்கள். அவர் உரையாடும் பாங்கு உங்களது உரையாடலிலும் தெறிக்கக் கூடும். அவ்வாறு உங்கள் மனங்கவர்ந்த ஆசிரியரை ஒரு தடவை நினைவிற் கொண்டு வாருங்கள். அவர் உங்களுக்குக் கற்பிக்கும்போது அல்லது வாசித்துக் காட்டும் போது எவ்வாறு செயற்படுவார். அவரது தொனி / குரல் எவ்வாறிருக்கும்? சிந்தித்துப் பாருங்கள். சில சமயம் உயர்ந்தும் மற்றும் வேளைகளில் சாதாரணமாகவும் இருந்திருக்கும் லவா? பிரதானமான விடயங்களைக் கூறும்போது தொனி உயர்ந்து உச்சரிக்கப்பட்டிருக்கும். அவற்றில் “கூடிய கவனமெடுங்கள்” என்பதற்காகவே அவ்வாறு உச்சரித்தார் என்பது உங்களுக்கு விளங்கியிருக்கும்.

அதுபோன்றே நீங்கள் வாசிப்பில் ஈடுபட்டிருக்கும்போது தொழிற்படவேண்டும். பாடத்தில் வருகின்ற புதிய சொற்கள் முக்கியமான சொற்கள் கஷ்டமான சொற்கள் ஆகியவற்றிற்கு அழுத்தம் கொடுத்து வாசித்துக் கொள்ளல் வேண்டும். அப்போது அவை இலகுவில் மனதிற்கு பதிந்து கொள்ளும்.

நூல்களின் வாசிப்பு எவ்வாறு அமையலாம் என்பது தொடர்பாக பிரான்சிஸ் பேகன் கூறிய கருத்தினை இங்கு அவதானிப்பது பொருத்தமுடையது என்று நினைக்கின்றேன். அதைக் கவனியுங்கள்.

Some books are to be tasted, others to be swallowed, and some few to be chewed and digested.

Some things need only be skimmed, other things such as good stories can be read as rapidly as possible by a mixture of reading and skimming.

Still others must be read very carefully. you must go through each sentence as if every word were a mine ready to explode.

If you don't adjust your reading rate to the nature and difficulty of what you are reading you are not a good reader.

“மாணவர்களுக்கு ஆங்கிலவாசிப்புப் பயிற்சியும், அறிவும் அவசியமென்பதால் சிறிய அளவில் ஆங்கில வாசிப்புக்கு ஆங்காங்கே சந்தர்ப்பம் தரப்பட்டுள்ளது. வாசித்து விளங்க முயற்சி செய்யுங்கள். விளங்குவதில் சிரமமிருப்பின் உங்கள் அறிவாற்றுனர் (MENTOR) உதவி பெறுங்கள்.”

வாசிப்பினைச் செயற்றிறன் ஆக்குவதற்கு Francis Bacon அவர்கள் கருத்தினையும் உள்வாங்கிச் செயற்படுங்கள்.

5.7 சொற்களைச் சேர்த்து வாசித்தல்

நீங்கள் வாசிப்பதற்காகத் தெரிவு செய்யும் விடயத்துள் இருக்கும் சொற்களைத் தனித்தனியாக வாசிக்கக் கூடாது. அவ்வாறு வாசித்தால் பொருள் விளங்குவதில் சிரமம் தோன்றும். வாசிப்புக் குறைபாடுள்ளவர்கள் அவ்வாறு எழுத்துக்கூட்டி ஒவ்வொரு சொற்களாகத் தனித்து வாசிப்பதை அவதானித்துள்ளோம். இவ்வகையினரால் விடயத்தின் பொருளை விளங்கிக் கொள்வது அரிதாக இருப்பதுடன் வாசிப்பில் அதிக நேரத்தைச் செலவிடுவதையும் கண்டு கொள்ளலாம். மேலும் ஒவ்வொரு சொல்லாக வாசிக்கும் போது அவர்கள் இதழ்கள் அசைவுக்குப்படுவது போது அவர்கள் இதழ்கள் அசைவுக்குப்படுவதும் உரத்து வாசிக்க முயல்வதும் தவிர்க்க முடியாததாகி விடுகின்றன.

இவ்வாறு ஒவ்வொரு சொல்லாக வாசிப்பவர்கள் தகுந்த பயிற்சி எடுத்து தம்மை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். சொற்களைச் சேர்த்துப் பொருள் விளங்க வாசிக்கக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்கள், மூத்தோர்கள் உதவி இவர்களுக்கு அவசியம் தேவை. மேலை நாடுகளில் இதற்கான சிறப்பான பயிற்சி நிலையங்களுள்ளன.

“The Study; Learning or Reading Skills Centres”

என்று அவை அழைக்கப்படுகின்றன. வாசிப்புக் குறைபாடுள்ளவர்களுக்கு அந்நிலையங்கள் உரிய பயிற்சியினை வழங்கி ஊக்குவிக்கின்றன. எமது நாட்டில் இப்பொறுப்பு முழுமையாகப் பாடசாலைகளிடமே எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. பாடசாலைகளுக்குத் தற்போதுள்ள வேலைப் பளுவுடன் இவ்விடயத்திற்கும் நேரத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும் என்பது சந்தேகமே?

ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தில் அல்லது கிராமத்தில் வாழும் பிள்ளைகளுக்கு அக்கிராமத்தின் படித்த இளைஞர்கள் பெரியோர்கள் இப்பயிற்சியினை ஊதியத்தை எதிர்பாராமல் (Volunteer) ஆற்றிக் கொடுத்து ஊக்குவிக்கலாம்.

ஊதியத்தை எதிர்பாராத சேவை (Volunteer Service) என்பது வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகள் சிலவற்றில் கட்டாயமானது. அவர்களது கலைத்திட்டத்திலும் அதனைச் சேர்த்துள்ளனர். ஒவ்வொரு மாணவரும் பாடசாலை வேலைகளுடன் அதனையும் செய்து கொள்ளல் வேண்டும். அதற்குப் புள்ளிகள் வழங்கப்படும். உயர்கல்வியைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு, வேலைவாய்ப்பைப் பெறுவதற்கு அப்புள்ளிகள் உதவியாக அமைவதுண்டு.

எமது நாட்டில் இவ்வகையானவை ஊக்குவிக்கப்படுவதில்லை. எதைச் செய்தாலும் பணத்தையே எதிர்பார்க்கும் பழக்கம் மலிந்துள்ளது. கல்விச் செயற்பாடுகளில் தடுக்கி விழுந்தாலும் “ரியூசன்” என்ற பெயரில் பணவசூல்தான்.

இதில் மாற்றங்காண இளைஞர்கள் முன்வரவேண்டும். ஊதியத்தை எதிர்பாராத சேவை செய்து எமது சமூகம் உயர உழைக்க வேண்டும். இது காலத்தின் தேவை. சமூகப் பெரியோர்கள், பொது ஸ்தாபனங்கள் இதற்கு வழிகாட்டி உதவவேண்டும்.

5.8 செயற்றிறன்சார் வாசிப்பு (Active Reading)

உற்சாகத்துடன் கவனமெடுத்துக் கிரகித்து வாசித்துக் கொள்வதைச் “செயற்றிறன்சார் வாசிப்பு” என்பர்.

உற்சாகமின்றி, என்ன வாசிக்கின்றோம் என்ற சிந்தனையின்றி முளையில் எதுவித பதிவுமின்றி வாசித்தலை மந்த நிலை வாசிப்பு (Passive Reading) என்று கூறுவர்.

பாட நூல்களை வாசிப்பதற்குச் செயற்றிறன்சார் வாசிப்பு முறையே ஏற்றது. இம்முறையில் பயிற்சி பெற்றுக் கொள்வதற்கு

1. ஆறுதலாகச் சிந்தித்து வாசித்தல் வேண்டும்.
2. குறிப்பு - எழுதி வாசித்தல் வேண்டும்.
3. நூலுடன் உரையாடிக்கொண்டு வாசித்தல் வேண்டும்.
4. வாசித்தலை நினைவிலுள்ளதை உறுதி செய்து கொள்ள அடிக்கடி மீட்டுப் பார்த்து, தெடர்ந்து வாசித்தல் வேண்டும்.

5.9 நூலுடன் உரையடல் (Talk with the Book)

இவற்றுள் நூலுடன் உரையாடிக்கொண்டு எவ்வாறு வாசித்தல் என்பது சற்றுப் புதிரானதாகவிருக்கலாம். அது மிக இலகுவானது. நூலில் கூறப்பட்டுள்ள விடயத்தினைக் கவனத்துடன் வாசித்து உள்வாங்கி விளங்கிக் கொண்ட பின்னர் அவ்விடயத்தில் நீங்கள் சிறு சிறு கேள்விகளைக் கேட்டு விடைகளை நூலில் இருந்து பெற்றுத் தெளிவுடன் கிரகித்துக் கொள்ளும் முறைதான் அது. நூலில் என்ன கூறப்பட்டுள்ளது? நூல் ஆசிரியர் ஏன் அதைக் கூறுகின்றார்? அவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ளது சரியா- அதற்கு ஆதாரம் உண்டா? அத்தகவல்களின் நம்பகத்தன்மை உண்டா? இவை போன்ற வினாக்களைக் கேட்கும்போது, நூலில் விடை பெறப்படும். இந்தச் செயற்பாட்டையே நூலுடன் உரையாடல் என்கின்றார்கள். இந்த முறையில் வாசிக்கும்போது நூலுடனான ஈடுபாடு அதிகரிக்கும். வாசிக்கும் விடயம் தெளிவுடன் விளங்கிக் கொள்ளும். விளக்கம் பெறும் அவ்வாசிப்பு மனதில் இலகுவில் பதிந்து கொள்கின்றது. இதனையே செயற்றிறன்சார் வாசிப்பு வரவேற்கின்றது.

இங்கு வாசகர் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு நூலில் விடை பெற முடியாவிட்டால் ஆசிரியர் அல்லது சிரேஷ்ட மாணவர்களிடம் கேட்டு சந்தேகங்களைத் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அதற்காக ஆசிரியர் ஒருவரை அல்லது சிரேஷ்ட மாணவர் ஒருவரை “Method” என்ற வகையில் கொண்டிருத்தல் பொருத்தமுடையது. அது செயற்றிறன்சார் வாசித்தலுக்கு உதவவல்லது.

ஒரு தடவை வாசித்த விடயத்தை விளங்கச் சிரமப்பட்டு அதைத் திரும்பவும் வாசிக்க நேரிடுகின்றதா- வாசிக்கும்போது விடயத்தில் கொள்ள வேண்டிய அவற்றின் குறைவினால் (Inattention) அது ஏற்படலாம் அல்லது விடயங்கள் கூறப்பட்டுள்ள நுட்பமுறைகளையா அல்லது நுட்பவிபரங்களைத் தெளிவாகக் கவனிக்காததால்

தோன்றியிருக்கலாம். இது குறிப்பிட்ட ஒரு பாடத்தை வாசித்து முடிப்பதற்குமுன் பல தடவைகள் ஏற்படக்கூடும். இன்னும் அது உங்கள் உடல், உளக் களைப்புக் காரணமாகவும் ஏற்படக்கூடும். இவை தோன்றாதவாறு பாதுகாத்து வாசிப்பினை மேற்கொள்ள வேண்டும். இடைவிட்டுக் கற்றல், ஓய்வு எடுத்தல், உடற்பயிற்சி, தியானம் ஆகியனவும் கற்கும் விடயத்தினை பகுதி பகுதியாகப் பிரித்து வாசித்து ஞாபகத்தில் வைத்திருத்தல் ஆகியனவும் வாசிக்கும் விடயத்தினை மனதில் பதித்துக்கொள்ள உதவும் உத்திகளாகும்.

5.10 முதல் வசனமும் கவனமும் (First Sentence and Attention)

ஒரு நூல், சில அதிகாரங்களையும் (Chapters) ஒரு அதிகாரம் பல தலைப்புகளையும் (Headings) ஒரு தலைப்பு சில உபதலைப்புகளையும் (Headings) அவை பல பத்திகளையும் (Paragraphs) பத்திகள் பல வசனங்களையும் (Sentences) கொண்டு அமைந்திருக்கும்.

இவற்றுள் பத்திகளமைத்தல் பிரதானமானது. தலைப்புகள் அல்லது உபதலைப்புகள் பத்திகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும் என்பது எழுதப்படாத விதி. ஒரு பத்தியில் ஒரு விடயம் விளக்கப்பட்டிருக்கும். அதுவே அப்பத்தியின் மையப் பொருளாக விருக்கும். அந்தக் குறிப்பிட்ட பொருளை எடுத்துக் கொடுக்கும் வசனமாக அல்லது அக்குறிப்பிட்ட பொருளுக்குக் கட்டியங்கூறும் நோக்குடையதாக பத்தியின் முதல் வசனம் அமைந்திருக்கும். எனவே பத்தியின் முதல் வசனத்தை மிக அவதானத்துடன் வாசித்து, விளங்கிக் கொள்ளுதல் வேண்டும். அதை வாசித்து விளங்கி முன்னறிவைப் பெற்றுக்கொண்ட பின்னர் பத்தி முழுவதையும் வாசிக்கும்போது அங்கு கூறப்படும் விடயம் இலகுவில் தெளிவு பெற்றுக்கொள்ளும்.

இதே விதியோடு ஒரு அதிகாரத்தின் அல்லது தலைப்பின் முதலாவது பத்தியினை நோக்கிக் கொள்ளலாம். அங்கு என்ன கூறப்படப்போகின்றது என்பதற்கு முதலாவது பத்தி கட்டியங்கூறி நிற்கும்.

வாசிப்பின் போது இவ்வாறான அடிப்படை நுட்பங்களை விளங்கிக் கொள்வது வாசிப்பினை இலகுவாக்குவதுடன் ஆர்வத்தினையும் தூண்டக்கூடியது. அந்த ஆர்வம் கற்றலை வெற்றிப்பாதையில் இட்டுச் செல்ல உதவும் செய்முறையாகும்.

(தொடரும்)

World Links

Travel Tours Cruise Agency

Licence No. 2TA08634

"The Best Choice is Your Choice"

For all your International & Domestic Travel Arrangements

*Air Tickets *Rail Tickets

*Car Rentals *Hotel Bookings

*Holiday Packages *Cruising

*Travel Insurance

Special Round the World Fares

*Indian Subcontinent *Canada

*Asia *South America

*Europe *West Indies

*USA *Middle East

*Africa

Friendly, Reliable, Efficient Service

30 Years of working knowledge in Travel Industry

Raaj Duraisingam ACTC

Ph. 02 9636 8797

1300 879 769

Mobile 0424 200 321

raajd@worldlinks.com.au

sales@worldlinks.com.au

154 Pendleway Pendle Hill

NSW 2145 Australia

www.worldlinks.com.au

World Links

Travel Tours Cruise Agency

Licence No. 2TA08634

We invite your business to list on Tamil Guide!

What's new?

- New website for Tamil Guide
- Mobile application
- Sydney favourite Tamil guide book

**Put your business on in
front World Wide Web!**

Not enough?

Tamil Guide website going to be available
worldwide, this means the Tamils around
the globe can see your listing!

You are not only advertng your business
but also helping to start another business!

How? All the profit made from the listing
will be given to Tamils in Ceylon to
start small business as a grant.

Send your interest to:
kalappai@gmail.com
or call 0449 078 289.